

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2010. június 9.*

A T-237/05. sz. ügyben,

az **Éditions Odile Jacob SAS** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik kezdetben: W. van Weert és O. Fréget, később: O. Fréget ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: X. Lewis, P. Costa de Oliveira és O. Beynet, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: francia.

támogatja:

a **Lagardère SCA** (képviselik kezdetben: A. Winckler, S. Sorinas Jimeno és I. Girgenson, később: A. Winckler, F. de Bure és J.-B. Pinçon ügyvédek)

beavatkozó,

a Bizottság 2005. április 7-i, azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amellyel a Bizottság részben elutasította a felperes arra irányuló kérelmét, hogy egy vállalkozások összefonódását érintő eljárásra (COMP/M.2978 ügy – Lagardère/Natexis/VUP) vonatkozó egyes dokumentumokhoz hozzáférhessen,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij (elnök), V. Vadapalas és L. Truchot (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. szeptember 9-i tárgyalásra,

tekintettel a szóbeli szakasz újbóli megnyitását elrendelő, 2009. szeptember 28-i végzésre és a felperesnek a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszára,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1. *A felperes által előterjesztett, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem*

- 1 A felperes, azaz az Éditions Odile Jacob SAS a 2005. január 27-i levelében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján a Bizottságtól hozzáférést kért az összefonódást a közös piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2004. január 7-i 2004/422/EK bizottsági határozat (COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP ügy) (HL L 125., 54. o.; a továbbiakban:

összeegyeztethetőségről szóló határozat) elfogadásához vezető igazgatási eljárás (a továbbiakban: szóban forgó eljárás) több dokumentumához abból a célból, hogy azokat felhasználhassa a Törvényszék előtt folyamatban lévő, és az összeegyeztethetőségről szóló határozat megsemmisítésére irányuló T-279/04. sz., Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ügyben benyújtott keresetének alátámasztásához. Az érintett dokumentumok a következők:

- a) a 2003. június 5-i bizottsági határozat, amelyben a Bizottság úgy határoz, hogy a szóban forgó eljárásban részletes vizsgálatot indít a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL 1989. L 395., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.; helyesbítés: HL 1990. L 257., 13. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 137. o.) 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján;
- b) az egyrészről a Natexis Banques populaires SA, másrészről a Segex Sarl és a Ecrinvest 4 SA által aláírt átruházási szerződés teljes terjedelmű változata;
- c) a Bizottság és a Natexis Banques populaires között a 2002 szeptemberétől az összefonódásra vonatkozóan 2003. április 14-én tett bejelentésig tartó időszak során folytatott teljes levelezés;
- d) a Bizottság és a Lagardère SCA között a 2002 szeptemberétől az említett bejelentésig tartó időszak során folytatott teljes levelezés;
- e) a szerződés, amelynek értelmében 2002. december 20-án a Vivendi Universal SA-nak a Vivendi Universal Publishing SA-ban (VUP) fennálló részesedései és eszközei átszálltak a Natexis Banques populaires tulajdonába;

- f) a VUP-nek a Vivendi Universal-tól való megszerzésére vonatkozóan a Lagardère által kiadott, 2002. október 22-i szándéknyilatkozat;
- g) a Bizottságnak a – kizárólag vagy részben – a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának a VUP eszközeinek a Natexis SA/Investima 10 SAS általi megszerzésére való alkalmazására vonatkozó valamennyi belső feljegyzése, beleértve a Bizottság „Versenypolitikai” Főigazgatósága és a Bizottság Jogi Szolgálatára között továbbított belső feljegyzéseket is;
- h) a Bizottság és a Natexis közötti, kizárólag vagy részben a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának a VUP eszközeinek a Natexis SA/Investima 10 általi megszerzésére való alkalmazására vonatkozó teljes levelezés.
- 2 A felperes a 2005. január 27-i levelében a Bizottsághoz kérelmet nyújtott be egy sor újabb dokumentumhoz való hozzáférés iránt abból a célból, hogy azokat felhasználhassa a Törvényszék előtt folyamatban lévő, és az összeegyeztethetőségről szóló határozat értelmében a Lagardère által átruházott eszközök átvevőjeként a Wendel Investissement SA jóváhagyásáról szóló, 2004. július 30-i bizottsági határozat (a továbbiakban: jóváhagyásról szóló határozat) megsemmisítésére irányuló, T-452/04. sz., Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ügyben benyújtott keresetének alátámasztásához. Az érintett dokumentumok a következők:
- a) az összefonódásnak az összeegyeztethetőségről szóló határozat általi engedélyezésekor a Lagardère által vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosításáért felelős megbízott jóváhagyásáról szóló bizottsági határozat;
- b) a Lagardère által a Salustro Reydel Management SA-nak adott, az összefonódásnak az összeegyeztethetőségről szóló határozat általi engedélyezésekor a Lagardère által vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosítására vonatkozó megbízás;

- c) a megbízástervezetet érintően a Bizottság által a későbbiekben kért módosítások, valamint a Lagardère erre vonatkozó válaszai;

- d) a Lagardère által a külön eszközkezelőnek (Hold Separate Manager), azaz az összeegyeztethetőségről szóló határozat értelmében az eszközök kezeléséért felelős személynek adott megbízás;

- e) az említett kezelő bizottsági jóváhagyásáról szóló határozat;

- f) a Lagardère és a Wendel Investissement által 2004. május 28-án aláírt, az átruházott eszközök átvételére vonatkozó megállapodástervezet;

- g) a Lagardère által a Bizottságnak 2004. július 4-én küldött levél, melyben az említett társaság arra kéri a Bizottságot, hogy hagyja jóvá az átruházott eszközök átvevőjeként a Wendel Investissement-t;

- h) a Bizottságnak a 4064/89 rendelet 11. cikke alapján a Lagardère-hez intézett információkérése, amely a Bizottság számára lehetővé teszi annak értékelését, hogy a Wendel Investissement társaság jóváhagyásának a feltételei fennálltak-e;

- i) a Lagardère-nek az említett információkérésre adott, 2004. június 21-i válasza;
- j) a megbízott által készített, a Wendel Investissement-nak az átruházott eszközök átvevőjeként való kijelölését a jóváhagyási szempontok alapján értékelő jelentés, melyet a megbízott 2004. július 5-én terjesztett a Bizottság elé.
- 3 2005. február 15-i, faxon küldött levelében a „Versenypolitikai” Főigazgatóság főigazgatója megküldte a felperesnek a Bizottság 2004. február 5-i, a megbízott és a külön eszközközkezelő kijelölését jóváhagyó levelét [a fenti 2. pont a) és e) alpontjában megjelölt dokumentumok], és arról tájékoztatta a felperest, hogy nem kaphatja meg a többi dokumentumot, mert azokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első, második és harmadik francia bekezdésében, és 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében megállapított kivételek vonatkoznak, és hozzáférhetővé tételükhöz nem fűződik nyomós közérdek.
- 4 A felperes 2005. február 18-i levelében megerősítő kérelmet (a továbbiakban: hozzáférés iránti kérelem) nyújtott be azon dokumentumokat érintően, melyek tekintetében a hozzáférést a Bizottság megtagadta.
- 5 A Bizottság főtitkára 2005. március 14-én tájékoztatta a felperest, hogy a kérelmére adott válasz határidejét a Bizottság az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján a hozzáférés iránti kérelem bonyolultságára és a kérelmezett dokumentumok nagy számára tekintettel 2005. április 7-ig meghosszabbítja.

2. A megtámadott határozat

- 6 A Bizottság a 2005. április 7-i D (2005) 3286. sz. határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) megerősítette a hozzáférhetővé tétel 2005. február 15-i megtagadását.
- 7 A Bizottság a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumokat azonosította, és azokról részletes listát mellékel, kivéve a fenti 1. pont b) alpontjában említett dokumentumokat, mivel a Bizottság és a Lagardère közötti levelezés mintegy húsz iratgyűjtőt érint, és a részletes lista elkészítése aránytalan adminisztratív terhet jelentett volna. A Bizottság ezenfelül közölte, hogy a fenti 1. pont f) alpontjában megnevezett dokumentummal nem rendelkezik, és megjegyezte, hogy a fenti 1. pont c) alpontjában megjelölt dokumentumok magukban foglalják az említett 1. pont h) alpontjában említett dokumentumokat.
- 8 A Bizottság a megtámadott határozatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételre hivatkozik az összes kérelmezett dokumentum hozzáférhetővé tételének a megtagadása tekintetében, mivel a kérelmezett dokumentumokat a Bizottság szervezeti egységei részére vállalkozások összefonódásainak az ellenőrzésére irányuló eljárás keretében küldték meg, illetve azok ilyen eljárás keretében készültek. A Bizottság álláspontja szerint amennyiben a Törvényszék az összeegyeztethetőségről szóló határozatot megsemmisíti, a Bizottság arra kényszerül, hogy új határozatot fogadjon el, és következképpen a vizsgálatot újból megindítsa. E vizsgálat célját veszélyeztetné, ha az ellenőrzési eljárás keretében készített, illetve átvett iratokat az eljárás e szakaszában nyilvánosságra hoznák. A Bizottság általánosabb értelemben úgy véli, hogy a vállalkozások összefonódásainak ellenőrzésére irányuló eljárás keretében közölt információk nyilvánosságra hozatala megszüntetné a Bizottság és az érintett felek között fennálló, bizalomteljes és együttműködést ösztönző légkört, amely nélkülözhetetlen a Bizottság számára szükséges információk beszerzéséhez.

- 9 A Bizottság a fenti 1. pont b)–e) és h) alpontjában, valamint a fenti 2. pont b), c) (részben), d), f), g), i), és j) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának az igazolásként az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt, a természetes vagy jogi személyek kereskedelmi érdekeinek a védelmére vonatkozó kivételre is hivatkozik, mivel e dokumentumok az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiái szempontjából érzékeny információkat tartalmaznak, amelyeket e vállalkozások a Bizottságnak kizárólag a tervezett összefordás ellenőrzése céljából továbbítottak. A Bizottság álláspontja szerint a fenti 1. pont a) alpontjában és a fenti 2. pont c) alpontjában (a Bizottság által a Lagardère-nek küldött leveleket érintően), valamint h) alpontjában említett dokumentumok, melyeket kivétel nélkül a Bizottság készített, szintén tartalmaznak az érintett vállalkozásokra vonatkozó, kereskedelmi szempontból érzékeny információkat.
- 10 A Bizottság továbbá a fenti 1. pont g) alpontjában említett három belső feljegyzés közül kettő esetében a hozzáférés megtagadásának az igazolásaképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt, az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételre hivatkozik. Az egyik belső feljegyzésben a „Versenypolitikai” Főigazgatóság véleményt kér a Jogi Szolgálattól; a másik a versenypolitikai biztos számára készített feljegyzés, amely összefoglalja az ügy állását. A Bizottság véleménye szerint e két feljegyzés előzetes belső véleményeket és egyeztetéseket tartalmaz az összeegyeztethetőségről szóló határozat elfogadásához, és a Bizottság döntéshozatali eljárása jelentős sérelmet szenvedne, ha a belső mérlegelést nyilvánosságra hoznák. A Bizottság állítása szerint a szervezeti egységeinek ahhoz, hogy a Bizottságot a döntéshozatalhoz tájékoztatással lássák el, lehetőséggel kell rendelkezniük arra, hogy szabadon, mindenfajta külső nyomás nélkül kifejezhessék álláspontjukat.
- 11 A Bizottság végezetül a fenti 1. pont g) alpontjában említett dokumentumok egyike esetében a hozzáférés megtagadásának az igazolásaképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt, a jogi vélemények védelmére, vonatkozó kivételre hivatkozik. Hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a jogi véleményadás őszinte, objektív és független módon történhessen. A Bizottság véleménye szerint, ha a Jogi Szolgálatnak számolnia kellene a jogi álláspontjának a későbbi nyilvánosságra hozatalával, nem fejezhetné ki véleményét teljes mértékben független módon.

- 12 A harmadik személyektől származó dokumentumok tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében nem kellett egyeztetnie e harmadik személyekkel, mivel úgy vélte, hogy a fent hivatkozott kivételek egyike alkalmazandó, és ezért egyértelmű volt, hogy az érintett dokumentumok nem tehetők hozzáférhetővé.
- 13 A Bizottság állítása szerint megvizsgálta annak lehetőségét, hogy a felperes az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdés alapján az érintett dokumentumokhoz részleges hozzáférést kapjon, és e lehetőséget elutasította a kérelmezett dokumentumok nagy száma miatt, valamint arra tekintettel, hogy a dokumentumok tartalma szinte teljes mértékben az előzőekben említett kivételek hatálya alá tartozik. Az említett dokumentumok hozzáférhetővé tehető részeinek az azonosítása aránytalan adminisztratív terhet jelentene az ennek elvégzéséből származó hiányos dokumentumrészekhez való hozzáféréshez fűződő közérdekhez képest.
- 14 A Bizottság ezenfelül megállapítja, hogy semmilyen nyomós közérdek nem igazolja az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét, mivel a hozzáférés iránti kérelem a felperes a Törvényszék előtt folyamatban levő jogvita tekintetében fennálló érdekeinek a védelmén alapul, amely magánjellegű érdek, nem pedig közérdek.
- 15 A Bizottság felhívja a felperes figyelmét más olyan különleges hozzáférési szabályokra, amelyeket egyrészt a 4064/89 rendelet, másrészt pedig a Bíróság és a Törvényszék eljárási szabályainak a rendelkezései írnak elő, és amelyek lehetővé teszik a fél számára a bíróság eljárás keretében azt, hogy pervezetési intézkedés meghozatalát kérelmezze, amely állhat abban is, hogy a folyamatban levő ügyre vonatkozó dokumentumokhoz hozzáférést kérjen.

- 16 Végezetül a Bizottság megállapítja, hogy az, hogy a T-249/04. sz. ügyben az ellenkérelmében mellékletként rendelkezésre bocsátotta a 4068/89 rendelet 11. cikkén alapuló információkéréseket, nem jelentheti azt, hogy az ugyanezen cikk alapján a Lagardère-hez intézett, a fenti 2. pont h) alpontjában említett információkéréseket is hozzáférhetővé kell tennie. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Bíróság és a Törvényszék elé terjesztett beadványokhoz mellékelt iratokat kizárólag az érintett eljárás céljából bocsátják rendelkezésre, és azokat nem szánják nyilvánosságra hozatalra, márpedig a valamely dokumentumnak az 1049/2001 rendelet értelmében történő hozzáférhetővé tétele egyenértékű a dokumentum nyilvánosságra hozatalával.
- 17 A megtámadott határozatot követően, 2005. július 5-én a felperes a T-279/04. sz. ügyben az eljárási szabályzat 64. cikke alapján pervezető intézkedés meghozatala iránti kérelmet terjesztett elő, azt kérve, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy tegye számára hozzáférhetővé a fenti 1. pont a)–h) alpontjában meghatározott dokumentumokat. A Bizottság az e kérelemre benyújtott észrevételéhez mellékelve a felperes számára hozzáférhetővé tette az említett pont a) alpontjában meghatározott dokumentumot, nevezetesen a 2003. június 5-i határozatot, amelyben a Bizottság úgy határoz, hogy a szóban forgó eljárásban részletes vizsgálatot indít a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 18 A Törvényszék Hivatalához 2005. június 17-én benyújtott keresetlevéllel a felperes a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 19 A Törvényszék Hivatalához 2005. szeptember 29-én benyújtott beadványában a Lagardère kérelmezte, hogy a jelen jogvitába a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozassék.

- 20 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az előadó bírót a hatodik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 21 2009. március 6-i végzésével a hatodik tanács elnöke megengedte, hogy a Lagardère beavatkozzon a jelen eljárásba.
- 22 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, melyekre a felek a megszabott határidőn belül válaszoltak.
- 23 A 2009. július 10-i végzésével a Törvényszék eljárási szabályzata 65. cikke b) pontjának, 66. cikke 1. §-ának és 67. cikke 3. §-a harmadik albekezdésének megfelelően a Törvényszék felszólította a Bizottságot, hogy valamennyi kérelmezett dokumentumot nyújtsa be, kivéve a fenti 1. pont f) alpontjában, és a fenti 2. pont a) és e) pontjában meghatározott dokumentumokat, utalva arra, hogy ezt az iratot a jelen eljárás keretében nem közli sem a felperessel, sem a beavatkozóval. A Bizottság eleget tett ennek a kérésnek.
- 24 A felek szóbeli előadásait és a Törvényszék kérdéseire adott válaszait a 2009. szeptember 9-i tárgyaláson a Törvényszék meghallgatta.
- 25 A Törvényszék a 2009. szeptember 28-i végzéssel a szóbeli szakaszt újból megnyitotta annak érdekében, hogy a felperesnek feltehessen egy írásbeli kérdést.

26 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

27 A beavatkozó által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. A jogvita tárgyáról

28 Azok közül a dokumentumok közül, amelyekhez a felperes az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférést kért, a Bizottság részben vagy egészben több dokumentumot is hozzáférhetővé tett a felperessel a T-279/04. sz. és T-452/04. sz. ügyekben benyújtott

ellenkérelméhez, illetve a felperes által a T-279/04. sz. ügyben előterjesztett, pervezető intézkedések meghozatala iránti kérelmére tett észrevételéhez mellékelve. Az ily módon hozzáférhetővé tett dokumentumok a következők:

- a fenti 1. pont a) alpontjában említett dokumentum – nevezetesen a szóban forgó eljárásban a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján elfogadott, 2003. június 5-i bizottsági határozat – nem bizalmas változata;
- az egyrészről a Segex és az Ecrinvest 4, másrészről pedig a Lagardère által aláírt adásvételi szerződés nem bizalmas változata; ez a szerződés megfelel a fenti 1. pont b) alpontjában említett dokumentumnak, amint azt a Bizottság és a Lagardère a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszában megerősítette;
- a fenti 1. pont c) alpontjában említett dokumentum – azaz, a Bizottság és a Natexis között a 2002 szeptemberétől az összefonódásra vonatkozóan 2003. április 14-én tett bejelentésig tartó időszak során folytatott levelezés – egy része;
- a fenti 2. pont h) alpontjában említett dokumentum, nevezetesen a Bizottságnak a Lagardère-hez intézett, 2004. június 11-i információkérése;
- a fenti 2. pont j) alpontjában említett dokumentum – nevezetesen a megbízott által a Wendel Investissement kijelölésére vonatkozóan készített jelentés – nem bizalmas változata.

²⁹ A felperes a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszában közölte, hogy álláspontja szerint az eljáráshoz fűződő érdeke e dokumentumok tekintetében megszűnt, mivel a hozzáférés iránti kérelmének a Bizottság e tekintetben a dokumentumok e továbbításával eleget tett.

- 30 Következésképpen a megtámadott határozat jogszerűségéről nem szükséges határozni abban a részében, amelyben a Bizottság megtagadta a fenti 1. pont a), b) és c) alpontjában, valamint a fenti 2. pont h) és j) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférést.
- 31 A felperes ezenfelül nem vitatta a Bizottság azon állítását, amely szerint a fenti 1. pont f) alpontjában említett dokumentum nincs a birtokában.
- 32 Következésképpen a jogvita tárgya ettől kezdve a megtámadott határozat azon részére vonatkozik, amelyben a Bizottság részben vagy teljes mértékben megtagadta a fenti 1. pont d), e), g), és h) alpontjában, valamint a fenti 2. pont b)–d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokhoz (a továbbiakban: a jogvita tárgyát képező dokumentumok) való hozzáférést.

2. A beavatkozó által előzetesen előterjesztett egyik érv elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 33 A beavatkozó előzetesen azzal érvel, hogy a vitatott hozzáférés iránti kérelmet az összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás különleges kontextusában kell értékelni. A beavatkozó különösen arra hivatkozik, hogy az összefonódások ellenőrzésére

irányuló eljárások keretében az iratbetekintésre különleges szabályok vonatkoznak, amelyeket a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) 17. cikke ír elő. A létrehozott rendszer szigorú. Az iratbetekintésre az összefonódás által érintett feleken kívül másnak nincs lehetősége. Az iratbetekintés nem terjed ki sem a bizalmas információkra, sem a Bizottságnak vagy a tagállamok illetékes hatóságainak a belső dokumentumaira. Az iratbetekintés csak abban az esetben engedélyezett, ha a dokumentumot, melyre vonatkozóan a betekintést biztosították, csak az érintett összefonódási eljárással összefüggésben használják fel. A *lex specialis derogat legi generali* elve értelmében a különös szabályok lerontják az általános szabályokat. Az ítélkezési gyakorlat ennek megfelelően elismerte, hogy az EK 255. cikkben és az 1049/2001 rendeletben előírt hozzáférési joghoz képest a versenyvizsgák felvételi bizottságai munkájának a titkosságára vonatkozó különös szabályok elsőbbséget élveznek. Ugyanígy az összefonódások ellenőrzése területén a különös szabályok meglétének akadályoznia – vagy legalábbis korlátoznia – kellene a nyilvánosságnak a dokumentumokhoz való hozzáféréseire vonatkozó általános szabályok alkalmazását. Ennek hiányában a 802/2004 rendelet által előírt iratbetekintési szabályok hatékony érvényesülésére többé nem lenne lehetőség.

- 34 A felperes vitatja a beavatkozó által tett ezen előzetes észrevétel megalapozottságát.

A Törvényszék álláspontja

- 35 Az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében a Törvényszék hivatalból bármikor határozhat arról, hogy eljárásgátló okok fennállása miatt elfogadhatatlanság áll fenn, és ebbe a körbe tartozik a beavatkozó által előterjesztett valamely érv elfogadhatósága is.

- 36 A Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése alapján, amely ezen alapokmány 53. cikke értelmében a Törvényszékre is alkalmazandó, a beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak. Továbbá az eljárási szabályzat 116. cikkének 3. §-a szerint a beavatkozó a jogvitát beavatkozás kori állásában fogadja el. E rendelkezések ugyan nem zárják ki, hogy a beavatkozó az általa támogatott fél érveitől eltérő érveket adjon elő, de csak azzal a feltétellel, ha azok a jogvita keretét nem módosítják, és a beavatkozás célja ez utóbbi fél kérelmeinek támogatása marad.
- 37 A jelen ügyben az eljárás felei nem hivatkoztak az összefonódások ellenőrzésének területén előírt, iratbetekintésre vonatkozó szabályok kizárólagos alkalmazására alapított érvre. Márpedig ez az érv – feltéve, hogy annak a Törvényszék helyt adhat – a megtámadott határozat megsemmisítéséhez vezetne, mivel téves jogalkalmazásnak minősülne, hogy azt az 1049/2001 rendelet alapján fogadták el, és nem pedig az összefonódások ellenőrzésének területén előírt, iratbetekintésre vonatkozó rendelkezések alapján, ahogy azt kellett volna. Ez az érv tehát nem a megsemmisítés iránti kérelem elutasítását kérő Bizottság kérelmeit támogatja.
- 38 Következésképpen a beavatkozó által előzetesen előterjesztett, az összefonódások ellenőrzésének területén előírt, iratbetekintésre vonatkozó szabályok kizárólagos alkalmazására alapított érvet elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani.

3. Az ügy érdeméről

- 39 A felperes a keresetének alátámasztása végett négy jogalapot terjeszt elő, melyeket a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának az elmulasztására, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében

előírt kivételek alkalmazása tekintetében a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára, a kérelmezett dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférésre vonatkozó jog figyelmen kívül hagyására, valamint az arányosság elvének a hivatkozott kivételek és a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét indokoló nyomós közérdek egymáshoz képest történő mérlegelésének az elmulasztásából származó megsértésére alapít.

- 40 Mivel az első és a második jogalap szorosan összefügg, célszerű azokat együttesen vizsgálni.

Az első és második, a kérelmezett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának az elmulasztására, valamint az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt kivételek alkalmazása tekintetében a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapról

- 41 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet konkrétan kell vizsgálni. Egyrészt ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum egy kivétellel védett érdeket érint, nem elégséges ez utóbbi alkalmazásának igazolására (a Törvényszék T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz., Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1429. o.] 75. pontja, és a T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 115. pontja). Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet igazolt, ha az intézmény előzetesen értékelte egyfelől, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, másfelől az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben azt, hogy fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek. Másrészt, a védett érdek sérelme kockázatának ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie. Következésképpen a vizsgálatot, amit az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für

Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.; a továbbiakban: VKI-ügyben hozott ítélet] 69. pontja, és a fent hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 115. pontja).

- 42 Ezt a konkrét vizsgálatot egyébként a kérelemben foglalt valamennyi dokumentum tekintetében el kell végezni. Az 1049/2001 rendeletből ugyanis az következik, hogy az e rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében foglalt összes kivételt „a dokumentumra” kell alkalmazni (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 70. pontja, és a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 116. pontja). Ezenkívül, ami e kivételek időbeli hatályát illeti, az említett rendelet 4. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem „a dokumentum tartalma alapján” igazolt.
- 43 Ebből az következik, hogy a konkrét és egyenkénti vizsgálat mindenképpen szükséges, mivel – még akkor is, ha egyértelmű, hogy a hozzáférés iránti kérelem kivételek körébe eső dokumentumra irányul – egyedül e vizsgálat teheti lehetővé, hogy az intézmény a részleges hozzáférés kérelmező részére történő biztosításának lehetőségét mérlegelje az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megfelelően (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 73. pontja, valamint a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 117. pontja). Az említett rendelet alkalmazása során továbbá a Törvényszék már kimondta, hogy főszabály szerint elégtelen a dokumentumok fajta szerinti, és nem a dokumentumokban foglalt konkrét adatok alapján történő értékelése, mivel az intézmény által lefolytatandó vizsgálatnak lehetővé kell tennie a Törvényszék számára annak konkrét mérlegelését, hogy a hivatkozott kivétel valóban alkalmazható-e az e dokumentumokban foglalt adatok összességére (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 74. és 76. pontja).
- 44 Az intézménynek főszabály szerint kötelessége a hozzáférés iránti kérelemben szereplő dokumentumok tartalmának konkrét és egyenkénti értékelése (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 74. és 75. pontja), és ezt a megoldást

alkalmazni kell az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében szereplő összes kivételre, függetlenül attól, hogy a kért dokumentum mely területhez tartozik.

- 45 Ez főszabály azonban nem jelenti azt, hogy minden körülmények között ilyen vizsgálat lefolytatása kötelező. Mivel az intézmény által az 1049/2001 rendelet alapján megfogalmazott hozzáférés iránti kérelemre válaszul főszabály szerint elvégzendő konkrét és egyenkénti vizsgálat célja ugyanis a kérdéses intézmény számára egyrészt annak mérlegelésének lehetővé tétele, hogy mennyiben alkalmazható a hozzáférési jog alóli valamely kivétel, másrészt a részleges hozzáférés lehetőségének mérlegelése, e vizsgálat szükségtelen lehet, ha az adott ügy egyedi körülményei alapján egyértelmű, hogy a hozzáférést meg kell tagadni, vagy éppen hogy meg kell adni. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha egyes dokumentumok vagy nyilvánvalóan teljes egészükben a hozzáférési jog alóli kivétel hatálya alá tartoznak, vagy éppen ellenkezőleg, nyilvánvalóan teljes egészükben hozzáférhetők, vagy a Bizottság azokat ugyanilyen körülmények között már konkrétan és egyenként értékelte (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 75. pontja).
- 46 Ezenfelül a hozzáférés megtagadása indokolásának általános jellege, valamint rövidsége és sablonossága csak abban az esetben minősül a konkrét vizsgálat hiánya jelének, ha objektíven lehetséges a hozzáférés megtagadásának indokait feltüntetni a dokumentum vagy annak lényeges eleme tartalmának hozzáférhetővé tétele, és így a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül (lásd ebben az értelemben a fenti 41. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben hozott ítélet 84. pontját; lásd analógia útján az 1993. évi magatartási kódexet illetően a Törvényszék T-105/95. sz., WWF UK kontra Bizottság ügyben 1997. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-313. o.] 65. pontját). Amint azt a Bíróság kifejtette, az intézmények számára az e kivételekkel védett érdekeket közvetetten sértő adatok feltüntetésétől való tartózkodás szükségességét többek között az 1049/2001 rendelet 9. cikkének (4) bekezdése és 11. cikkének (2) bekezdése emeli ki (a Bíróság C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2007., I-1233. o.] 83. pontja).

- 47 Végezetül egyetlen és ugyanazon igazolás alkalmazható az ugyanabba a kategóriába tartozó dokumentumok esetében, amely többek között akkor áll fenn, ha ugyanolyan típusú információt tartalmaznak. Ezt követően a Törvényszéknek kell ellenőriznie, hogy a hivatkozott kivétel nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjed-e az e kategóriába tartozó dokumentumokra.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételről

– A felek érvei

- 48 A felperes érvelése szerint a Bizottság absztrakt és általános megközelítést alkalmazott, és nem végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatot annak ellenőrzése céljából, hogy az egyes kérelmezett dokumentumok közzlése ténylegesen sértené-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel által védett érdeket.
- 49 A felperes állítása szerint a Bizottság arra való törekvése, hogy az összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében az érdekelt felekkel bizalomteljes légkört tartson fenn, másodlagos jelentőségű, hiszen az érintett felek jogilag kötelesek a Bizottság rendelkezésére bocsátani minden olyan dokumentumot, amelyet a Bizottság ezzel kapcsolatban kér.

- 50 A vizsgálat céljának védelmét érintő sérelem veszélye, amelyre a Bizottság hivatkozik, mindenesetre tisztán hipotetikus jellegű, és elégtelen a hozzáférés megtagadásának igazolására. A Bizottság e veszély fennállását nem tudná igazolni, mivel a kérelmezett dokumentumok többsége szigorúan jogi jellegű kérdésekre vonatkozik, különösen a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának alkalmazására, nem pedig a műveletnek az összefonódás-ellenőrzés tekintetében történő újbóli vizsgálata esetén a Bizottság vizsgálata céljának veszélyeztetésére kizárólag alkalmas versenyelemzési kérdésekre.
- 51 Ezenfelül e dokumentumokat az érintett vállalkozások a Bizottságnak a bejelentést megelőzően – azaz, mindenfajta formális vizsgálati eljárás keretein kívül – már továbbították.
- 52 A Bizottság állítása szerint minden dokumentumot konkrét módon és egyenként vizsgált, amit az is mutat, hogy a fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumokat kivéve minden dokumentumot egyértelműen azonosított és felsorolt az azokra kiterjedő kivételre tekintettel mind a megtámadott határozat mellékletét képező listán, mind magában a határozatban. A Bizottság csak ilyen vizsgálat alapján tehetette hozzáférhetővé a felperes számára a 2004. február 5-i levelét, amely jóváhagyja a megbízott és a külön eszközközrelő megbízását, amely jóváhagyás a fenti 2. pont a) és e) alpontjában említett dokumentumoknak felel meg.
- 53 A megtámadott határozat indokolása kiemeli az alkalmazott vizsgálat egyenkénti, konkrét és részletes jellegét. Csak figyelmes és egyenkénti vizsgálat tehetette lehetővé például annak a megállapítását, hogy a fenti 1. pont h) alpontjában megnevezett dokumentumokat az említett pont c) alpontja már felsorolta, vagy hogy a fenti 2. pont e) alpontjában említett dokumentum megegyezik az említett pont a) alpontjában említett dokumentummal.

- 54 A Bizottság érvelése szerint az egyenkénti indokolás sértheti az érintett kivétel által védett érdeket, és az ítélkezési gyakorlat elismerte, hogy a dokumentum tartalmára vonatkozó részletes indokolás alkalmas arra, hogy hozzáférhetővé tegyen olyan információkat, amelyeket az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek valamelyike véd.
- 55 A fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumok – azaz, a Bizottság és a Lagardère között a 2002 szeptemberétől az említett bejelentésig tartó időszak során folytatott teljes levelezés – tekintetében a Bizottság azzal érvel, hogy a konkrét és egyenkénti vizsgálat nem követelmény, amennyiben egyértelmű az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételének a kötelezettsége, vagy ennek az ellenkezője. Az említett dokumentumok a jelen ügyben a közös jellemzőikre tekintettel egyértelműen ugyanabba a kategóriába tartoznak.
- 56 A minden egyes dokumentumra vonatkozó konkrét és egyenkénti vizsgálat, valamint a fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumok együttes vizsgálata tehát bizonyítja, hogy minden dokumentumra kiterjed a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, a vizsgálatok védelmére vonatkozó kivétel, és hogy ezenfelül egyes dokumentumokra részben vagy egészben más kivételek is kiterjednek.
- 57 A Bizottság hangsúlyozza, hogy bár a vizsgálat a folyamatát tekintve befejeződött, az nem tekinthető lezártnak, mivel az összegezethezességéről szóló határozatra vonatkozóan megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be, amelynek elbírálása a Törvényszék előtt folyamatban van, és megsemmisítés esetén a vizsgálatot újból megnyitják. Emiatt azon dokumentumok közlése, amelyekre vonatkozóan a hozzáférést megtagadták, külső nyomásnak tenné ki a Bizottságot, és ez akadályozná a Bizottságot abban, hogy a vizsgálatát az újbóli megnyitás esetén megfelelő módon folytassa le.

58 A Bizottság vitatja a felperes azon érvét, amely szerint az összefonódások ellenőrzés keretében a Bizottság és a piaci szereplők közötti bizalomteljes légkör kevésbé jelentős, tekintettel arra, hogy a piaci szereplők a vizsgálat keretében jogilag kötelesek a Bizottsággal közölni minden hasznos információt. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a jogi kötelezettséget különböző módokon lehet teljesíteni, és a vizsgálat hatékonyabb lehet abban az esetben, ha a vállalkozás nem csupán a minimális kötelezettségeinek felel meg, hanem a jóhiszeműség szellemében együtt is működik. Az érintett felek nem számítanak arra, hogy a Bizottság a begyűjtött információkat eltérő célokra használja fel, mint amelyek érdekében azokat közölték, mivel ez ellentétes lenne a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 3. kötet, 40. o.) 17. cikkének (1) bekezdésével. Nem pusztán hipotetikus jellegű tehát az a veszély, amit az érintett vállalkozások által rendelkezésre bocsátott dokumentumoknak a harmadik személyekkel való közlése az említett bizalomteljes légkörre nézve jelent. A Bizottság e veszélyt illusztrálандó egy ügyvédi iroda közleményével példálózik, amely említi azt a kockázatot, hogy az összefonódás keretében közölt információkat ezt követően a Bizottság hozzáférhetővé teheti.

59 A Bizottság emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat azt követeli meg, hogy a védett érdek sérelmének a kockázata ésszerűen előrelátható legyen, nem pedig azt, hogy a kockázatra vonatkozóan egyértelmű és részletes bizonyítékot nyújtsanak. A Bizottság érvelése szerint az, hogy az érintett dokumentumokat az összefonódás bejelentésének az időpontja előtt továbbították, irreleváns, mivel az érintett kivétel által védett érdek a vizsgált céljának a védelme, és nem csak magának a formális szakaszokra korlátozódó vizsgálatnak a védelme. A Bizottság a bejelentést megelőző kommunikáció szigorúan bizalmas jellegét hangsúlyozza egy általa készített, „Az EK egyesülés-ellenőrzési eljárásainak legjobb gyakorlatai” címet viselő dokumentumban, és e dokumentumok hozzáférhetővé tétele megsértené a Bizottságot a 2004/139 rendelet, valamint az EK 287. cikk alapján terhelő titoktartási kötelezettséget.

- 60 A beavatkozó érvelése szerint bár az összefonódások ellenőrzése területén alkalmazandó jogszabályok által előírt, az iratbetekintésre vonatkozó szabályokat és az 1049/2001 rendeletet együttesen kell alkalmazni, mivel e jogszabályok különböző célok elérésére irányulnak, ügyelni kell arra, hogy az összefonódások ellenőrzése területén előírt, az iratbetekintésre vonatkozó szabályok nem veszítsék értelmüket az 1049/2001 rendelet helytelen alkalmazása miatt. A beavatkozó úgy véli, hogy a vállalkozások által az összefonódás formális bejelentése előtt szolgáltatott információkat ugyanolyan védelemben kell részesíteni, mint a formális eljárás során rendelkezésre bocsátott információkat, amely eljárás előkészítését az előbb említett információk szolgálják. Minden más megközelítés súlyosan sértené azt a jogos bizalmat, amely a vállalkozások részéről fennállhatott a Bizottságnak a formális eljárást megelőző kapcsolatfelvételre felhívó gyakorlatából kiindulva.
- 61 A beavatkozó nézete szerint az ítélkezési gyakorlat elismerte, hogy az ahhoz fűződő közérdek, hogy egy dokumentum hozzáférhetővé váljon az átláthatóság elvének megfelelően, nem ugyanolyan súllyal esik latba az összefonódások ellenőrzésére vagy általában a versenyjogra irányadó szabályok alkalmazására irányuló hatósági eljárásban létrejött dokumentumok, illetve az olyan eljárásra vonatkozó dokumentumok vonatkozásában, amelyben a közösségi intézmény jogalkotói minőségben jár el. A beavatkozó az 1049/2001 rendelet (6) preambulumbekkezdésére hivatkozik, amely szerint szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz azokban az esetekben, amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el.
- 62 A beavatkozó által előterjesztett egyéb érvek lényegében hasonlóak a Bizottság érveivel.

– A Törvényszék álláspontja

- 63 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, kivéve ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.
- 64 A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező valamennyi dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, a vizsgálat céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozik.
- 65 Hangsúlyozni kell, hogy a fenti 41–47. pontban felidézett elvek értelmében az érintett intézménynek kell megvizsgálnia először is azt, hogy a dokumentum, amely a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezi, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek valamelyikének a hatálya alá tartozik-e, másodszer azt, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, és harmadszor azt, hogy ha ezekre a kérdésekre igennek kell válaszolni, a védelem szükségessége az egész dokumentumra kiterjed-e (a Törvényszék T-380/04. sz., Terezakis kontra Bizottság ügyben 2008. január 30-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 88. pontja).
- 66 Először is meg kell határozni, hogy a Bizottság jogosan vélte-e úgy, hogy a dokumentumok, amelyeknek a hozzáférhetővé tételét kérik, a vizsgálathoz kapcsolódnak-e. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a hozzáférhetővé tétel iránti kérelem által érintett dokumentumok közül egyeseket az érintett vállalkozások az összefonódás bejelentése előtt, a 4064/89 rendeletben előírt formális eljárás keretén kívül továbbítottak.

- 67 A 2003. április 14. előtt rendelkezésre bocsátott dokumentumok az úgynevezett „bejelentést megelőző” informális eljárás keretében kerültek benyújtásra. E dokumentumokat az eljárásnak a dokumentumok továbbításának időpontjában fennálló informális jellege ellenére olyanoknak kell tekinteni, mint amelyek a Bizottság által az összefonódások ellenőrzésének keretében végzett vizsgálathoz tartoznak. E dokumentumok a szóban forgó eljárás keretében a Bizottság vizsgálati aktájába kerültek, amint azt a „Versenypolitikai” Főigazgatóság főigazgatójának 2005. február 14-i levele is jelzi, amely e dokumentumokat az említett aktához tartozóként azonosítja, valamint amint azt a megtámadott határozat is jelzi, amely megállapítja, hogy a kérelmezett dokumentumok közül valamennyit „[a szóban forgó eljárás] keretében készítették, illetve nyújtották be”. Ebből következően valamennyi kérelmezett dokumentum teljesen a vizsgálathoz kapcsolódik.
- 68 Ugyanakkor az a körülmény, hogy egy dokumentum valamilyen vizsgálatot érint, önmagában nem elegendő a hivatkozott kivétel alkalmazásának igazolására. Az ítélkezési gyakorlat szerint megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférés joga alóli minden kivételt (a Bíróság C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-11389. o.] 66. pontja, C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.; a továbbiakban: Turco-ügyben hozott ítélet] 36. pontja, valamint a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 84. pontja).
- 69 Az említett kivételek időbeli hatályát illetően ezenfelül az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy az említett rendelet (1)–(3) bekezdésében megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem „a dokumentum tartalma alapján” igazolt.
- 70 Meg kell tehát határozni, hogy a vizsgálat céljának védelmére vonatkozó kivétel annak időbeli hatálya szempontjából még alkalmazandó volt-e, amikor a szóban forgó vizsgálat két bizottsági határozat elfogadásához vezetett, az összeegyeztethetőségről szóló határozat és a jóváhagyásról szóló határozat elfogadásához, amelyek még nem voltak

jogerősek, tekintettel arra, hogy két kereset alapján eljárások voltak folyamatban a Törvényszék előtt a megsemmisítésük iránt (a T-279. sz. ügy és a T-452/04. sz. ügy).

- 71 Nem vitatott, hogy a Bizottság által az összefonódás ellenőrzése keretében lefolytatott eljárás, amely az összeegyeztethetőségről szóló, 2004. január 7-i határozat, valamint a jóváhagyásról szóló, 2002. július 30-i határozat elfogadásához vezetett, befejeződött a megtámadott határozatnak a 2005. április 7-i elfogadásával. A Bizottság azonban azzal érvel, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozat megsemmisítése esetén új határozatot kellene elfogadnia, ezért újból meg kellene nyitnia a vizsgálatot, és ezen vizsgálat célját egyértelműen veszélyeztetné, ha az érintett összefonódás-ellenőrzési eljárás keretében készített vagy kapott iratokat nyilvánosságra hoznák.
- 72 Az ítélkezési gyakorlat szerint oly módon kell értelmezni az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését, hogy annak alapján ezt „az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának” védelmére szolgáló rendelkezést csak akkor lehessen alkalmazni, ha a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tétele e tevékenységek befejezését veszélyeztethetné (a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 109. pontja).
- 73 Igaz ugyan, hogy a különböző vizsgálati vagy ellenőrzési ügyiratokra mindaddig kiterjedhet az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmében alkalmazandó kivétel, amíg a vizsgálati vagy ellenőrzési tevékenység tart, még akkor is, ha az a konkrét vizsgálat vagy ellenőrzés, amelyben a hozzáférés iránti kérelemmel érintett jelentés született, már befejeződött (lásd a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 110. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 74 Annak elfogadása azonban, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel mindaddig lefedi az ellenőrzésekkel, vizsgálatokkal vagy könyvvizsgálatokkal kapcsolatos különböző dokumentumokat,

ameddig a vizsgálatot követő intézkedések meghozatalára sor nem kerül, egy esetleges, jövőbeni, talán távoli, a különböző hatóságok gyorsaságától és gondosságától függő esemény bekövetkezéséhez kötné az említett dokumentumokhoz való hozzáférést (a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 111. pontja).

- 75 Ez a megoldás ellentétes lenne az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés nyilvánosság részére történő biztosításának céljával, amely arra szolgál, hogy lehetőséget adjon a polgároknak a közhatalom gyakorlása jogszerűségének hatékonyabb ellenőrzésére (lásd ebben az értelemben a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 112. pontját)..
- 76 A jelen ügyben annak elismerése, hogy a kérelmezett dokumentumokra továbbra is kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel mindaddig, amíg az érintett vizsgálatot követően elfogadott, összeegyeztethetőségről szóló határozat és jóváhagyásról szóló határozat jogerőre nem emelkedik, azaz, amíg a Törvényszék, és adott esetben a Bíróság el nem utasította az e határozatok ellen benyújtott kereseteket, vagy megsemmisítés esetén addig, amíg a Bizottság egy vagy több új határozatot el nem fogadott, az említett dokumentumokhoz való hozzáférést esetleges, jövőbeni, talán távoli eseményhez kötné.
- 77 A fentiekből következően a kérelmezett dokumentumok a megtámadott határozat elfogadásakor már nem tartoztak a vizsgálat célját védő kivétel hatálya alá.
- 78 Meg kell állapítani, hogy még ha az említett dokumentumok a vizsgálat célját védő kivétel hatálya alátartozhatnának is, a megtámadott határozat indokolásából semmilyen módon nem következik, hogy a Bizottság a kérelmezett dokumentumokat konkrét módon és egyenként vizsgálta.

- 79 A Bizottság a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásaként a megtámadott határozatban először is arra hivatkozik, hogy amennyiben az említett határozat elfogadásához vezető ellenőrzési eljárás keretében készített vagy kapott dokumentumokat e szakaszban nyilvánosságra hoznák, veszélybe kerülne a vizsgálat célja, melyet újból meg kellene nyitnia az összeegyeztethetőségről szóló határozat megsemmisítése esetén.
- 80 A Bizottság továbbá a megtámadott határozatban általánosabban azt állítja, hogy az összefonódás-ellenőrzési eljárás keretében vele közölt információk hozzáférhetővé tétele megszüntetné a közte és az érdekelt felek között fennálló bizalomteljes és együttműködést ösztönző légkört, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az ilyen vizsgálat lefolytatásához és az e területen meghozott megalapozott döntésekhez szükséges valamennyi információt be tudja szerezni.
- 81 Végezetül a Bizottság kifejti, hogy az érintett dokumentumok közül valamennyi tartalmaz az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáira vonatkozó információkat, a Bizottság által tett észrevételeket és kérdéseket, valamint a Bizottság által kifejtett álláspontra a vállalkozások által adott válaszokat.
- 82 Ezek a megállapítások túlságosan pontatlanok és általánosak, és nem alapulnak a jelen ügy sajátos tényezőin. Ugyanez az érvelés valamennyi, bármely összefonódás-ellenőrzési eljárás keretében rendelkezésre bocsátott dokumentumra vonatkozhatna, mivel a Bizottság által adott absztrakt és általános indokolás nem hivatkozik a kérdéses dokumentumok tartalmára.
- 83 A Bizottság azon érvét, amely szerint egyrészt az egyenkénti indokolás sérthetné a védett érdeket, és másrészt a dokumentum tartalmára vonatkozó részletes indokolás hozzáférhetővé tenne olyan információkat, amelyeket az 1049/2001 rendeletben

meghatározott kivételek védenek, el kell utasítani. A Bizottság felsorolhatná és pontosan kifejthetné valamennyi kérdéses dokumentumot illetően, hogy az adott dokumentum mely okokból tartozik a vizsgálat célját védő kivétel hatálya alá, illetve mely okokból tartozik részlegesen e kivétel hatálya alá, vagy mely okokból nem terjed ki rá a kivétel hatálya, anélkül hogy ugyanakkor a kivétel célját megghiúsítaná, vagy az e kivétel miatt titkosként megőrzendő információk bizalmasságát veszélyeztetné.

- 84 Meg kell ezenfelül állapítani, hogy sem a kérelmezett dokumentumok részletes felsorolása, sem a dokumentumoknak a Bizottság által a hozzáférhetővé tétel megtagadásának igazolásaként hivatkozott különböző kivételek hatálya alá történő besorolása, sem pedig a kérelmezett dokumentumok közül egyesekhez biztosított hozzáférés önmagában nem bizonyítja, hogy azon dokumentumok tekintetében, amelyekre vonatkozóan a hozzáférést megtagadták, konkrét és egyenként vizsgálatra került sor.
- 85 A Bizottság a fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumok – azaz a Bizottság és a Lagardère SCA között a 2002 szeptemberétől az összefonódás bejelentéséig tartó időszak során folytatott teljes levelezés – tekintetében azt állítja, hogy a konkrét és egyenkénti vizsgálat nem kötelező abban az esetben, ha egyértelmű az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételének a kötelezettsége vagy a hozzáférés megtagadásának kötelezettsége.
- 86 Amint azonban a fenti 45. pontban már hangsúlyozottan megállapításra került, igaz, hogy az ítélezési gyakorlat elismeri, hogy a konkrét és egyenkénti vizsgálat szükségtelen lehet, ha egyértelmű, hogy a hozzáférést meg kell tagadni, vagy ellenkezőleg, azt biztosítani kell. A jelen esetben azonban nem ez a helyzet. Az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében ugyanis a nyilvánosságnak a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférését érintő rendelkezések az ezen intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkoznak, azaz minden olyan birtokában levő

dokumentumra, amelyet a Bizottság állított ki, vagy amely hozzá érkezett, és amely az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkozik. Nem fogadható el az az érvelés, hogy az összefonódások területén a Bizottság és az érintett felek levelezése nyilvánvalóan a vizsgálat céljának védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozik. Ha e kivétel adott esetben vonatkozik is a Bizottság által készített vagy a Bizottságnak megküldött egyes dokumentumokra, ez nem áll fenn szükségszerűen az összes dokumentumra, illetve az adott dokumentum egészére. A Bizottság mindenesetre köteles arra, hogy az egyes dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése által előírt konkrét és tényleges vizsgálata útján meggyőződjön erről.

87 A Bizottság azon érvét, amely szerint az összefonódás-ellenőrzése eljárás keretében vele közölt információk hozzáférhetővé tétele megszüntetné a közte és az érintett felek között fennálló bizalomteljes és együttműködést ösztönző légkört, szintén el kell utasítani. E megfontolások szintén túlságosan pontatlanok és általánosak ahhoz, hogy megalapozzák az érintett védett érdek sérelme ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus, valós kockázatának a fennállását. A vizsgálatot, amit az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI ügyben hozott ítélet 69. pontja, és a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 115. pontja). A jelen ügyben a Bizottság *in abstracto* nyilatkozott arról a sérelemről, amelyet az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele a vizsgálatára nézve jelenthet, anélkül hogy a jogszerűséghez szükséges mértékben alátámasztaná, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen hátrányt okozhat a vizsgálat céljának a védelme tekintetében.

88 Igaz, hogy a Bizottság e veszélyt illusztrálni próbálta azzal, hogy az ellenkérelmében egy ügyvédi iroda közleményére hivatkozik, amely a fenti 41. pontban hivatkozott VKI ügyben hozott ítéletet követően felhívja a Bizottság által vizsgálat alá vont vállalkozásokat arra, hogy tanúsítsanak óvatosságot a Bizottság részére történő információközlések tekintetében, tekintettel annak veszélyére, hogy az információkat a dokumentumokhoz való hozzáférés joga miatt később hozzáférhetővé tehetik. Azonfelül, hogy a Bizottság által végzett vizsgálat konkrét jellegének a határozat indokolásából, nem pedig a Bizottságnak a Törvényszékhez benyújtott írásbeli beadványaiából kell kitűnnie, ez a tényező sem alkalmas arra, hogy önmagában bizonyítsa azt, hogy a Bizottság által hivatkozott kockázat ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus. Az érintett vállalkozások – bármilyen elővigyázatosságot is tartanak

szükségesnek a saját indokaik alapján – nem mentesülhetnek azon rendeleti kötelezettségük alól, hogy a Bizottság által az összefonódás-ellenőrzés keretében kért információkat megadják.

89 A Bizottságnak a 139/2004 rendelet 17. cikkének (1) bekezdésére alapított érve, mely rendelkezés szerint „az [említett] rendelet alkalmazása során szerzett információk csak az adott kérelem, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira használhatók fel”, hasonlóan kevésbé meggyőző. Ez a rendelkezés, amelynek a szövegezése lényegében hasonló a Bizottság által hivatkozott változathoz, vagy a jelen ügyre alkalmazandó változathoz, nevezetesen a 4068/89 rendelethez, azt írja elő, hogy a Bizottságnak hogyan kell felhasználnia a rendelkezésére bocsátott információkat, és nem szabályozza az 1049/2001 rendeletben biztosított, dokumentumokhoz való hozzáférést. E rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy az akadályt képez a dokumentumokhoz való hozzáférés az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet által biztosított jogának a gyakorlása tekintetében. Ezenfelül e rendeletet a 139/2004 rendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján kell értelmezni, amely csak akkor zárja ki az információk hozzáférhetővé tételét, „ha azokat szakmai titoktartási kötelezettség védi”. A bejelentő vállalkozásoknak tehát számítaniuk kell arra, hogy azokat a beszerzett információkat, amelyek nem tartoznak szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá, hozzáférhetővé teszik.

90 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben a nyilvánosságnak joga van hozzáférni az egyes információkat tartalmazó iratokhoz, ezeket az információkat nem lehet jellegüknél fogva szolgálati titoktartási kötelezettség alá tartozóknak tekinteni (a Törvényszék T-198/03. sz., Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1429. o.] 74. pontja). A szakmai titoktartás tehát nem rendelkezik olyan terjedelemmel, hogy igazolhatná az összefonódás bejelentése keretében továbbított dokumentumokhoz való hozzáférés általános és absztrakt megtagadását. Igaz, hogy sem az EK 287. cikk, sem pedig a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet nem sorolja fel kimerítő módon, hogy jellegüknél fogva mely információkra terjed ki a szakmai titoktartás. Az említett rendeletek 17. cikke (2) bekezdésének a megfogalmazásából azonban kitűnik, hogy a szakmai titoktartás nem terjed ki szükségszerűen minden begyűjtött információra. Következésképpen

az információ bizalmas jellegének az értékeléséhez szükséges az egyrészt a hozzáférhetővé tétel ellen szóló jogos érdek, másrészt pedig az ahhoz fűződő közérdek egymáshoz képest történő mérlegelése, hogy a közösségi intézmények a nyilvánosság elvének a lehető legnagyobb tiszteletben tartása mellett folytassák tevékenységüket (lásd ebben az értelemben a Törvényszék fenti 71. pontban hivatkozott Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 71. pontját és a T-474/04. sz., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ügyben 2007. október 12-én hozott ítélet [EBHT 2007., II-4225. o.] 63–66. pontját.

- 91 A Bizottság tehát a kérelmezett dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerint végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatával biztosítani tudja az összefonódások területén alkalmazandó rendelkezések hatékony érvényesülését, amely teljes mértékben összhangban áll az 1049/2001 rendelettel. Következésképpen a szakmai titoktartás kötelezettsége, amely az EK 287. cikk-ből és a 4064/89, valamint a 139/2004 rendelet 17. cikkéből következik, nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy minden egyes érintett dokumentumot konkrét módon és egyenként megvizsgáljon, amint azt az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése megköveteli.
- 92 A Bizottság végezetül a viszonzásban előterjeszti azt az álláspontot, mely szerint azon dokumentumok hozzáférhetővé tétele, amelyeket az érintett vállalkozások az összefonódás bejelentése előtt továbbítottak, figyelmen kívül hagyná a Bizottságra az EK 287. cikk, a 139/2004 rendelet 17. cikke, valamint a Bizottság által készített, „Az EK egyesülés-ellenőrzési eljárásainak legjobb gyakorlatai” címet viselő dokumentum alapján háruló titoktartási kötelezettségeket.
- 93 Ezt az érvet a fenti 90. pontban kifejtett indokok alapján szintén el kell utasítani.
- 94 A fentiekből következően sem az EK 287. cikkel, sem a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet 17. cikkével nem lehet ellentétes egy olyan dokumentum hozzáférhetővé tétele, amelyre nem terjed ki az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek valamelyike.

- 95 Ez még inkább igaz a Bizottság által készített, és „Az EK egyesülés-ellenőrzési eljárásainak legjobb gyakorlatai” címet viselő dokumentumban szereplő útmutatások alapján. Anélkül, hogy szükséges lenne kitérni arra a kérdésre, hogy kötelező jogszabályról van-e szó, és különösen annak eldöntésére, hogy joghatásokat kiváltó aktusról van-e szó, meg kell állapítani, hogy e dokumentummal, amely a Hivatalos Lapban nem került közzétételre, és amelynek a 2.4. pontja kifejezetten megállapítja, hogy e dokumentum nem keletkezett és nem is módosít az Európai Közösséget létrehozó szerződésben megállapított jogokat és kötelezettségeket, nem lehet ellentétes egy olyan dokumentum hozzáférhetővé tétele, amelyhez a hozzáférést az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet biztosítja.
- 96 A megtámadott határozat jogszerűségének az 1049/2001 rendelet tekintetében való vizsgálatán felül nem kell tehát megvizsgálni, hogy a kérelmezett dokumentumokban szereplő információkra kiterjed-e a szakmai titoktartás.
- 97 A fentiekből következően a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét megtagadta azzal az indokkal, hogy azokra kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel, holott e dokumentumok a megtámadott ítélet elfogadásakor már nem tartoztak e kivétel hatálya alá, és mindenestre anélkül, hogy a megtámadott határozat indokolásából kitűnne, hogy a dokumentumok konkrét módon és egyenként kerültek vizsgálatra.
- 98 A megtámadott határozat tehát e tekintetben jogellenes.

- ⁹⁹ Ugyanakkor a megtámadott határozat szerint a jogvita tárgyát képező valamennyi olyan dokumentumra, amelyre vonatkozóan a Bizottság a hozzáférhetővé tételt megtagadta, kiterjedhet az 1049/2001 rendeletben előírt, a hozzáférés joga alóli egyéb kivétel. Meg kell tehát vizsgálni a hozzáférhetővé tétel megtagadásának a jogszerűségét abban a részében, amelyben a kereskedelmi érdekek, a Bizottság döntéshozatali eljárása és a jogi vélemények védelmére vonatkozó kivételeken alapszik.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt, a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivételről

– A felek érvei

- ¹⁰⁰ A felperes érvelése szerint a Bizottság absztrakt és általános megközelítést alkalmazott, és nem végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatot annak ellenőrzése céljából, hogy a kérelmezett dokumentumok közül valamennyinek a hozzáférhetővé tétele ténylegesen sértené-e az e kivétel által védett érdekeket. A Bizottság nem támasztotta alá, hogy a védett érdek sérelme ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus.
- ¹⁰¹ A felperes álláspontja szerint a Bizottságnak azonosítania kellene és el kellene különítenie azokat a kereskedelmi titkokat, amelyeket különöse védelemben kell részesíteni, és az érintett dokumentumok nem bizalmas változatát hozzáférhetővé kellene tennie. A felperes vitatja továbbá, hogy a kérelmezett dokumentumok nagy mennyiségű érzékeny kereskedelmi információt tartalmazhatnak, mivel jelentős részükben a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának az alkalmazására, vagy jogi jellegű, és nem kereskedelmi kérdésekre vonatkoznak.

- 102 A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem konzultált azokkal a vállalkozásokkal, akiknek a kereskedelmi érdekei érintettek, és egy a Törvényszék előtt folyamatban levő másik eljárásban hozzáférhetővé tett egyes olyan iratokat, amelyekről azt állítja, hogy az üzleti titkokat tartalmazzák, anélkül hogy a dokumentumok szerzőire bízta volna a döntést.
- 103 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a megtámadott határozatban pontosan felsorolta azokat a dokumentumokat, amelyekre az érintett kivétel kiterjed, és feltüntette a dokumentumban foglalt információk jellegét, nevezetesen, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáira vonatkozó érzékeny információkról van szó. A Bizottság a kérelmezett dokumentumokat konkrétan és egyenként vizsgálta, kivéve a fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumokat, amelyeknek az együttes vizsgálata arra engedett következtetni, hogy azok nem tehetők hozzáférhetővé anélkül, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei ne sérülnének. A Bizottság álláspontja szerint az egyenkénti indokolás sértheti a kivétel által védett érdeket, és az ítélkezési gyakorlat elismerte, hogy a dokumentum tartalmára vonatkozó részletes indokolás alkalmas arra, hogy védett információkat hozzáférhetővé tegyen.
- 104 A Bizottságnak nem volt lehetősége arra, hogy a kérelmezett dokumentumok nem bizalmas változatát hozzáférhetővé tegye, és ezáltal a dokumentumokhoz részleges hozzáférést biztosítson, mivel a dokumentumok egészére kiterjed valamelyik kivétel, vagy több kivétel is. Az érintett vállalkozások által a Bizottságnak továbbított nem bizalmas változatok egyedül azt a célt szolgálták, hogy az érdekelt felek gyakorolhassák a védelemhez való jogukat, és e változatok ezért kizárólag ezen az alapon nem tehetők hozzáférhetővé a nyilvánosság számára az 1049/2001 rendelet alapján. Ellenkező esetben az összefonódás-ellenőrzési eljárások keretében előírt különleges iratbetekintési szabályok értelmüket veszítenék.
- 105 A dokumentumok tartalma nem korlátozódik szigorú értelemben vett jogi kérdésekre, hiszen egy átruházási szerződésről van szó, valamint az ehhez kapcsolódó levelezésről, továbbá arról a szerződésről, amelynek értelmében a VUP-ben fennálló

részesedések átszálltak a Natexis tulajdonába, a Lagardère által vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosítására vonatkozó megbízásról, a külön eszközközvetítőnek adott megbízásról, a Lagardère és a Wendel Investissement közötti megállapodás tervezetéről, és az ezen megállapodástervezethez kapcsolódó dokumentumokról. Mindezek a dokumentumok az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáit tükrözik. A bejelentő felek kifejezetten jelezték az általuk a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok bizalmas jellegét. Az információk újkeletű jellege miatt nem lehet arra hivatkozni, hogy azok az idő múlásával elveszítették bizalmas jellegüket.

- 106 A harmadik személyek dokumentumait illetően a Bizottság úgy véli, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében nem köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, ha egyértelmű, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tehető, illetve nem tehető hozzáférhetővé. A jelen ügyben ez a helyzet áll fenn. Az általa készített dokumentumokat illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy az érintett harmadik felekkel nem tudott egyeztetni, mivel az ilyen konzultációt az 1049/2001 rendelet csak a harmadik személyek által készített dokumentumokra vonatkozóan írja elő.
- 107 A kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét ezenfelül tiltja az EK 287. cikk, amely az intézmények tagjait és köztisztviselőit arra kötelezi, hogy ne fedjék fel a szolgálati titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információkat, és ebbe a körbe tartoznak az üzleti titkok is. Ez a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információk hozzáférhetővé tételének a megtagadására vonatkozó kötelezettség szerepel a 4068/89 rendelet 17. cikkének (2) bekezdésében is, amely rendelet helyébe a 139/2004 rendelet lépett. E két rendelet 18. cikkének (3) bekezdése az iratbetekintési jogot ahhoz a feltételhez köti, hogy tiszteletben kell tartani a vállalkozások azon jogos érdekét, hogy üzleti titkaikat ne tegyék hozzáférhetővé.
- 108 A beavatkozó különösen azzal érvel, hogy az összefonódások ellenőrzése területén az üzleti titkok az EK 287. cikk, az Európai Unió Nizzában, 2000. december 7-én kihirdetett Alapjogi Chartájának (HL C 364., 1. o.) 41. cikke, a Bíróság és a Törvényszék ítélkezési gyakorlata, valamint a 802/2004 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján

különleges védelemben részesülnek. A beavatkozó által előterjesztett további érvek lényegében a Bizottság érveivel hasonlóak.

– A Törvényszék álláspontja

- 109 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené „a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei[t], beleértve a szellemi tulajdont is”.
- 110 Az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy „harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető [helyesen: hozzáférhetővé tehető], illetve nem tehető közzé [helyesen: nem tehető hozzáférhetővé]”.
- 111 A Bizottság nézete szerint a jogvita tárgyát képező dokumentumok közül a fenti 1. pont d), e) és h) alpontjában, valamint a fenti 2. pont b), (részben) c), d), f), g) és i) alpontjában említettekre legalábbis részben kiterjed a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel.
- 112 A fenti 65. pontban felidézett elvek alapján kell megvizsgálni az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének a Bizottság által a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása céljából történő alkalmazását.

- 113 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy azon dokumentumok közül, amelyekre vonatkozóan a Bizottság e kivételre hivatkozik, egyesek tartalmazhatnak olyan bizalmas információkat, amelyek a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak. E dokumentumok ugyanis – amint azt a megtámadott határozat is hangsúlyozza – már a tárgyuknál fogva is tartalmazhatnak az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáira vonatkozó információkat.
- 114 Másodszor meg kell vizsgálni azt, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené-e a védett érdekeket.
- 115 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a vizsgálatot, amit az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie.
- 116 A Bizottság a megtámadott határozatban megtagadta a fenti 111. pontban felsorolt dokumentumok hozzáférhetővé tételét azzal az indokkal, hogy e dokumentumok az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiái szempontjából érzékeny információkat tartalmaznak. E dokumentumok hozzáférhetővé tétele tehát egyértelműen sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.
- 117 Ezekből az indokokból azonban nem tűnik ki, hogy az említett dokumentumok konkrét módon és egyenként kerültek vizsgálatra. A Bizottság által nyújtott absztrakt és általános indokolás nem utal a kérdéses dokumentumok tartalmára. Hasonló igazolás vonatkozhat minden rendelkezésre bocsátott dokumentumra, bármely összefonódás-ellenőrzési eljárás keretében.

- 118 Ezenfelül nem teljesülnek azok a feltételek sem, amelyek mellett az érintett intézmény az ítélkezési gyakorlat szerint (fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 75. pontja) mentesülhet a konkrét és egyenkénti vizsgálat kötelezettsége alól.
- 119 A fenti 86. pontban tett megállapításból ugyanis az következik, hogy nem feltételezhető, hogy valamennyi dokumentum, amelyre vonatkozóan a hozzáférést a kereskedelmi érdekek védelmét érintő kivétel alapján megtagadták, nyilvánvalóan teljes mértékben e kivétel hatálya alá tartozik.
- 120 Ugyanígy nem lehet elfogadni azt az érvet sem, hogy a Bizottság számára objektíve lehetetlen volt minden egyes dokumentum vonatkozásában feltüntetni a hozzáférés megtagadásának az okát anélkül, hogy a dokumentum tartalma vagy annak lényeges része hozzáférhetővé ne vált volna, és így a kivétel alapvető célja meg ne hiúsult volna, amely igazolja az indokolás általános, rövid és sablonos jellegét (a fenti 46. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítélet 83. pontja, a fenti 41. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben 2005. április 26-án hozott ítélet 84. pontja; lásd analógia útján az 1993. évi magatartási kódexet illetően a fenti 46. pontban hivatkozott WWF UK kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 65. pontját).
- 121 A Bizottságnak ugyanis módjában állt, hogy az egyes dokumentumok tartalmát leírja, és a bizalmas információk jellegét feltüntesse, anélkül hogy azokat ezáltal felfedné. A Bizottság számára információt nyújtó vállalkozások azon kötelezettsége, hogy jelezzék, mely információkat tartanak bizalmasnak, illetve hogy benyújtsák a megküldött dokumentumok nem bizalmas változatát, melyet a 4064/89/EGK tanácsi rendeletben előírt bejelentésekről, határidőkről és meghallgatásokról szóló, 1998. március 1-jei 447/98/EK bizottsági rendelet (HL L 61., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 284. o.) 17. cikkének (2) bekezdése ír elő, mindenestre lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy pontosan megindokolja az egyes dokumentumok hozzáférhetővé tételének a megtagadását, anélkül hogy az azokban szereplő bizalmas információkat hozzáférhetővé tenné.

122 A fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumokat – nevezetesen a Bizottság és a Lagardère közötti levelezést – azonosító lista hiánya tekintetében a Bizottság azt az érvet terjeszti elő, amely szerint e levelezés mintegy húsz iratgyűjtőt érint, így a dokumentumokra egyenként vonatkozó részletes lista elkészítése aránytalan adminisztratív terhet jelentett. A Bizottság a megtámadott határozatban közli, hogy a dokumentumkategóriát összességében vette figyelembe, és írásbeli beadványaiban azt állítja, hogy az együttes vizsgálat alapján jogosult volt a dokumentumok hozzáférhetővé tételének a megtagadására, mivel azokra nyilvánvalóan és teljes mértékben kiterjed a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel.

123 Ezt az érvelést el kell utasítani. Amint a fenti 86. pontban megállapításra került, az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében a nyilvánosságának a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférését érintő rendelkezések az ezen intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkoznak, azaz minden olyan birtokában levő dokumentumra, amelyet a Bizottság állított ki, vagy amely hozzá érkezett, az Európai Unió valamennyi tevékenységi területét érintően. Nem fogadható el az az érvelés, hogy az összefonódások területén a Bizottság és az érintett felek levelezése nyilvánvalóan a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozik. Ha e kivétel adott esetben vonatkozik is a Bizottság által készített vagy a Bizottságnak megküldött egyes dokumentumokra, ez nem áll fenn szükségszerűen az összes dokumentumra, illetve az adott dokumentum egészére. A Bizottság mindenesetre köteles arra, hogy az egyes dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése által előírt konkrét és tényleges vizsgálata útján meggyőződjön erről.

124 A Bizottságnak és a beavatkozónak az EK 287. cikk és a 4064/89 rendelet 17. cikkének (2) bekezdése által előírt szakmai titoktartás, valamint az említett rendelet 18. cikkének (3) bekezdése által biztosított üzleti titkok tiszteletben tartására alapított érvét szintén el kell utasítani. Amint arra a fenti 90. pont emlékeztet, az ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben a nyilvánosságának joga van betekinteni az egyes információkat tartalmazó iratokba, ezeket az információkat nem lehet jellegüknél fogva szolgálati

vagy üzleti titoktartási kötelezettség alá tartozóknak tekinteni (lásd ebben az értelemben a fenti 90. pontban hivatkozott Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 74. pontját).

- 125 A felperes azt is kifogásolja, hogy a Bizottság nem egyeztetett azokkal a vállalkozásokkal, amelyeknek a kereskedelmi érdekeit az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti.
- 126 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a harmadik személyektől származó dokumentumokat illetően az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése arra kötelezi az intézményeket, hogy az érintett harmadik személyekkel egyeztessenek annak megállapítása érdekében, hogy a 4. cikk (1) vagy a (2) bekezdésben előírt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni, vagy az nem tehető hozzáférhetővé. Ebből következik, hogy az intézmények nem kötelesek az érintett harmadik személyekkel egyeztetni, amennyiben egyértelmű, hogy a dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni, vagy az nem tehető hozzáférhetővé. Az intézmények minden más esetben kötelesek a kérdéses harmadik személyekkel egyeztetni. Következésképpen az érintett harmadik személyekkel való egyeztetés főszabály szerint a harmadik személyektől származó dokumentumok esetén a hozzáférés alóli, a rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében felsorolt kivételek alkalmazhatósága eldöntésének előfeltételét képezi (a Törvényszék T-168/02. sz., IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4135. o.] 55. pontja, és a fenti 65. pontban hivatkozott Terezakis kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 54. pontja).
- 127 A dokumentumok harmadik személynek minősülő szerzőivel való egyeztetés elmaradása tehát csak akkor összeegyeztethető az 1049/2001 rendelettel, ha az említett rendeletben előírt valamelyik kivétel hatálya egyértelműen kiterjed a kérdéses dokumentumokra. A jelen ügyben nem ez a helyzet áll fenn, amint az a vizsgálat céljára vonatkozó kivétel tekintetében a fenti 63–98. pontban, és a kereskedelmi érdekek védelme tekintetében a fenti 109–124. pontban megállapításra került.

- 128 A Bizottságtól származó dokumentumok tekintetében a Bizottság jogosan hivatkozik arra, hogy az 1049/2001 rendelet az ilyen típusú dokumentumokra vonatkozóan nem ír elő egyeztetési eljárást. Következésképpen a felperes által előterjesztett kifogás jogilag megalapozatlan abban a részében, amelyben azokat a dokumentumokat érinti, amelyeknek a Bizottság a szerzője.
- 129 A fentiekből következően a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul abban a tekintetben, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételt a fenti 1. pont d), e) és h) pontjában, valamint a fenti 2. pont b), (részben) c), d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokra anélkül alkalmazta, hogy a megtámadott határozat indokolásából kitűnne, hogy a Bizottság a dokumentumokat konkrét módon és egyenként vizsgálta, és a kivétel alkalmazása anélkül történt, hogy a Bizottság az említett dokumentumok közül bizonyosak harmadik személy szerzőivel a tőlük származó dokumentumok hozzáférhetővé tételét érintően egyeztetett volna.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt, az intézmény döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételről

– A felek érvei

- 130 A felperes érvelése szerint a Bizottság absztrakt és általános megközelítést alkalmazott, és nem végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatot annak ellenőrzésére, hogy az egyes kérelmezett dokumentumok ténylegesen sértik-e az e kivétel által védett érdeket. A Bizottság nem támasztotta alá, hogy a védett érdek sérelmének kockázata ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus.

- 131 A felperes állítása szerint a Bizottság azzal, hogy e kivételre hivatkozott a fenti 1. pont g) alpontjában említett dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása végett, ellentmond a T-279/04. sz. ügyben általa védekezésül előadott azon érvelésnek, mely szerint annak a döntésnek, hogy a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontja kerüljön alkalmazásra a VUP eszközeinek a Natexis/Investima 10 általi megszerzésére, semmilyen következménye nincs az összeegyeztethetőségről szóló határozatra, és ezért a rendelkezés esetlegesen téves alkalmazása nem érintheti az említett határozat érvényességét. A Bizottság ezért megsérti a *venire contra factum proprium* elvét.
- 132 A felperes álláspontja szerint e dokumentumok egy jogi kérdés értelmezésére vonatkoznak, és ezért nem minősülhetnek olyan előkészítő aktusoknak, amelyek tekintetében a hozzáférést meg kell tagadni. E dokumentumok hozzáférhetővé tétele mindenestre közérdek, mivel tisztázzák a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának alkalmazási feltételeit.
- 133 A Bizottság megjegyzi, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozat érvényességének az értékelése az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek alkalmazása jogszerűségének a kérdésétől eltérő probléma, és a Bizottság ezért vitatja a felperes érvének relevanciáját. A két kérelmezett dokumentum, amelyre vonatkozóan a hozzáférést a Bizottság döntéshozatali eljárása védelmének céljából megtagadták, a Bizottság belső dokumentumainak minősülnek, amelyek a kérdéses eljárásra vonatkozó belső mérlegelést érintenek. E dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyos sérelmet jelentene a döntéshozatali eljárásra nézve, mivel elengedhetetlen a Bizottság szervezeti egységei azon képességének a megőrzése, hogy a rájuk bízott ügyeket szabadon, mindenfajta külső nyomástól mentesen vizsgálják annak érdekében, hogy e szervezeti egységek az ügy teljes mértékű ismerete mellett hozhassák meg döntéseiket.
- 134 Az előkészítő dokumentumok védelme annál is inkább szükséges, mivel az e dokumentumok alapján hozott döntés megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezi, és e dokumentumok a megsemmisítés esetén ezért relevánsak maradnak.

135 A beavatkozó által előterjesztett érvek lényegében hasonlóak a Bizottság érveivel.

– A Törvényszék álláspontja

136 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerint „az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat [helyesen: véleményeket] tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik”.

137 A Bizottságnak a fenti 1. pont g) alpontjában említett három feljegyzése közül kettőhöz a Bizottság a hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt kivétel alapján tagadta meg. A „Versenypolitikai” Főigazgatóságnak a Bizottság Jogi Szolgálatához intézett, 2002. február 10-i feljegyzéséről van szó, amelyben a Főigazgatóság a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdés a) pontjának alkalmazására vonatkozó véleményt kér, valamint egy 2002. november 4-i feljegyzésről, amelyet a versenypolitikai biztos számára készítettek, és amely összefoglalja az ügy állását.

138 Először is meg kell állapítani, hogy e dokumentumok, amelyeket a Törvényszékhez benyújtottak (lásd a fenti 23. pontot), a végleges határozatot előkészítő dokumentumok, és azok a Bizottságon belül abból a célból kerültek továbbításra, hogy az intézmény álláspontját hivatalos szintre emelő dokumentumokat kidolgozhas-sák. E dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében „tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat [helyesen: véleményeket] tartalmazó dokumentumok”, és ezért valóban e rendelkezés hatálya alá tartoznak.

- 139 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a kérelmezett belső dokumentumok hozzáférhetővé tételének a megtagadását a jelen ügyben igazolja-e az intézmény döntéshozatali eljárásának a védelméhez kapcsolódó kivétel.
- 140 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e kivétel alkalmazása feltételezi annak alátámasztását, hogy a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti a Bizottság döntéshozatali eljárását, és hogy a sérelem kockázata ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus (lásd a Törvényszék T-144/05. sz., Muñiz kontra Bizottság ügyben 2008. december 18-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 74. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.)
- 141 Ezenfelül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének alkalmazásához a döntéshozatali eljárás sérelmének súlyosnak kell lennie. Ez különösen akkor áll fenn, ha az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentős hatást gyakorol a döntéshozatali eljárásra. A súlyosság értékelése az adott ügy valamilyen körülményétől függ, különösen a döntéshozatali eljárásra gyakorolt azon negatív hatásoktól, melyekre az intézmény az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét érintően hivatkozik (a fenti 140. pontban hivatkozott Muñiz kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontja).
- 142 A jelen ügyben a megtámadott határozat arra hivatkozik, hogy a döntéshozatali eljárás tekintetében súlyos sérelmet okozna, ha a Bizottság szervezeti egységeinek a jelen ügyre vonatkozó belső mérlegelését nyilvánosságra hoznák. A megtámadott határozat hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság a határozatait teljes mértékben zavartalanul, mindenfajta külső nyomástól függetlenül készíthesse elő, és hogy a Bizottság szervezeti egységei szabadon kifejezhessék az álláspontjukat a döntéshozatalhoz való tájékoztatásnyújtás céljából. A határozat szerint a Bizottság személyi állományának azon lehetősége, hogy ily módon állást foglalhasson, nagymértékben csökkenne, ha számolni kellene a nyilvánosságra hozatal lehetőségével.
- 143 Meg kell állapítani, hogy ezekre az indokokra a Bizottság általános és absztrakt módon hivatkozik, anélkül hogy azokat a kérdéses dokumentumok tartalmára vonatkozóan

részletesen alátámasztaná. E megfontolásokra tehát az ugyanilyen jellegű dokumentumok közül bármelyik esetében hivatkozni lehet. Következésképpen ezek az indokok nem elégségesek a jelen ügyben kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételének a megtagadására, máskülönben sérülne az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek és különösen a rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt kivétel megszorító értelmezésére vonatkozó elv.

¹⁴⁴ Következésképpen a Bizottság nem támasztotta alá, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt kivétel alkalmazandó a kérelmezett dokumentumokra.

¹⁴⁵ A kérelmezett dokumentumok teljes mértékű hozzáférhetővé tételének a megtagadását tehát téves jogalkalmazás miatt meg kell semmisíteni anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a nyomós közérdek fennállásának a kérdését.

A jogi vélemények védelmére vonatkozó, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében előírt kivétel

– A felek érvei

¹⁴⁶ A felperes érvelése szerint a Bizottság absztrakt és általános megközelítést alkalmazott, és nem végzett konkrét és egyenkénti vizsgálatot annak ellenőrzése céljából, hogy a Jogi Szolgálat kérelmezett feljegyzésének a hozzáférhetővé tétele ténylegesen

sértené-e az e kivétel által védett érdekeket. A Bizottság nem támasztotta alá, hogy a védett érdek sérelme ésszerűen előrelátható, és nem pusztán hipotetikus.

- 147 A felperes álláspontja szerint a Bizottság Jogi Szolgálatának a fenti 1. pont g) alpontjában említett véleményét hozzáférhetővé kellene tenni annak érdekében, hogy a harmadik személyeknek és a Törvényszéknek lehetősége legyen megvizsgálnia azt, hogy a Bizottság a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontjában foglalt jogi szabályt hogyan értelmezte és alkalmazta.
- 148 A felperes álláspontja szerint a Bizottság nem hivatkozhat a jogi vélemények függetlenségének a védelmére az említett dokumentum hozzáférhetővé tétele megtagadásának az igazolásaképpen, mivel tiszteletben kell tartania az átláthatóság követelményét, amely az 1049/2001 rendelet preambuluma szerint biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimitációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A hozzáférhetővé tételnek a Bizottság általi megtagadása nem a jogi vélemények függetlenségét erősíti, hanem azt a benyomást támasztja alá, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozatot nem teljes mértékben függetlenül hozták.
- 149 A Bizottság álláspontja szerint a dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyet az 1049/2001 rendelet ír elő, azon különleges érdekektől vagy indokoktól függetlenül biztosítják vagy tagadják meg, amelyek miatt a felperes a kérelmezett dokumentumokhoz hozzáférni kíván. A felperes által hivatkozott érvek tehát irrelevánsak. Az érintett jogi vélemény hozzáférhetővé tétele kizárólag attól a sérelemtől függ, amelyet a hozzáférhetővé tétel az említett vélemény függetlensége és pártatlansága tekintetében okozhat. A jogi véleményekre vonatkozó kivétel e vélemények függetlenségének a védelmére irányul, valamint annak biztosítására, hogy e véleményeket őszinte és objektív módon adhassák elő. A kérdéses vélemény kizárólag a Bizottság szervezeti egységeinek a felvilágosítására szolgált, és annak hozzáférhetővé tétele az említett intézmény Jogi Szolgálatát arra ösztönözné, hogy a véleményeit nagyobb mértékű fenntartással szerkessze, ezáltal megfosztva az érintett intézményt a feladatának megfelelő teljesítése szempontjából alapvető fontosságú eszközök egyikétől.

- 150 A Bizottság megállapítja, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó, az EK 255. cikk (2) bekezdésében előírt jog gyakorlásának korlátai vannak. Következésképpen a felperes általi hivatkozott átláthatósági kötelezettség nem hiúsíthatja meg az 1049/2001 rendeletben előírt kivételeket.
- 151 A Bizottság elutasítja azt az állítást, hogy a kérelmezett dokumentum hozzáférhetővé tételének a megtagadása alapján gyanítani lehet, hogy a határozatát nem teljes mértékben függetlenül hozta. Emlékeztet arra, hogy amennyiben az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek egyikének az alkalmazási feltételei fennállnak, köteles a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadni, és ezért a rosszhiszeműség vádjainak az elhárítása céljából nem adhat hozzáférést a kivétel hatálya alá tartozó dokumentumhoz.

– A Törvényszék álláspontja

- 152 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a bírósági eljárások és a jogi vélemények védelmét, kivéve ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.
- 153 A Bizottság erre a rendelkezésre hivatkozva tagadta meg a fenti 1. pont g) alpontjában említett, a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának az alkalmazására vonatkozóan a Jogi Szolgálat által adott, 2002. október 10-i véleménynek a hozzáférhetővé tételét.
- 154 Először is meg kell állapítani, hogy az említett dokumentum, amelyet a Törvényszékhez benyújtottak (lásd a fenti 23. pontot), az elnevezésén túl a Bizottság Jogi Szolgálat által kiadott jogi véleményt tartalmaz. Ezt a dokumentumot tehát teljes egészében az

1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének értelmében vett jogi véleménynek kell tekinteni, amely az e rendelkezésben előírt kivétel hatálya alá tartozhat.

- 155 Ezt követően meg kell határozni, hogy e jogi vélemény hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése értelmében sértené-e a jogi vélemények védelmét.
- 156 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogi véleményekre vonatkozó kivételt úgy kell értelmezni, hogy az a Bizottság ahhoz fűződő érdekének védelmére irányul, hogy jogi véleményeket kérhessen, valamint őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kaphasson. Ahhoz, hogy a fenti érdek sérelmének kockázatára hivatkozni lehessen, e kockázatnak ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie. (a fenti 68. pontban hivatkozott Turco ügyben hozott ítélet 42 és 43. pontja).
- 157 A jelen ügyben a megtámadott határozat az érintett vélemény hozzáférhetővé tételének a megtagadását azzal igazolja, hogy a jogi vélemények belső dokumentumok, amelyeknek a fő célja, hogy a Bizottság és a szervezeti egységei részére jogi kérdésekre vonatkozó véleményeket nyújtsanak, amelyek alapján a Bizottság és a szervezeti egységei elfogadják saját végleges álláspontjaikat. Alapvető fontosságú, hogy e véleményeket a legteljesebb mértékű őszinteséggel és objektivitással nyújtsák. A jelen ügyben a Bizottság Jogi Szolgálatának véleményének, valamint a „Versenypolitikai” Főigazgatóság által a Jogi Szolgálat elé terjesztett kérdések hozzáférhetővé tételének az lenne a hatása, hogy nyilvánossá válna a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdése a) pontjának a hatályára vonatkozó belső tanácskozás. Amennyiben az említett Jogi Szolgálatnak számolnia kellett volna a véleményének a későbbiekben történő hozzáférhetővé tételével, nem nyilatkozhatott volna teljes mértékben függetlenül. Következésképpen a kérdésre adott írásbeli vélemény kidolgozása elveszítené a jelentőségét, amely a Bizottságot megfosztaná a feladatának megfelelő teljesítése szempontjából alapvető fontosságú eszközök egyikétől.

- 158 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság az érintett kivétel alkalmazásának igazolása céljából nem arra az egyetlen körülményre hivatkozik, hogy a kérdéses dokumentum jogi vélemény, hanem arra is, hogy a vélemény hozzáférhetővé tétele azzal a veszéllyel járna, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság és a Jogi Szolgálat között a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban folytatott belső tanácskozás állására vonatkozó információkhoz a nyilvánosság hozzáférhetne.
- 159 A kérdéses feljegyzés hozzáférhetővé tétele pedig a Bizottság Jogi Szolgálatát arra ösztönözheti, hogy a jövőben az ilyen feljegyzéseket fenntartásokkal és elővigyázatossággal szerkessze meg annak érdekében, hogy ne sértse a Bizottságnak az azokon a területeken fennálló döntéshozatali hatáskörét, amelyeken igazgatási feladatokat lát el.
- 160 Azt is meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett jogi vélemények védelme megsértésének kockázata a jelen ügyben ésszerűen előrelátható és nem pusztán hipotetikus. A fenti 157. és 159. pontban említett okokon túl ezeknek a véleményeknek a hozzáférhetővé tétele ugyanis olyan kényes helyzetbe sodorhatja a Bizottságot, hogy a Jogi Szolgálatának olyan álláspontot kellene védenie a Törvényszék előtt, amely nem egyezik meg azzal az állásponttal, amelyet az igazgatási eljárásban folytatott belső tanácskozás során az ügyért felelős szervezeti egységek tanácsadójaként képviselt. Márpedig ennek az ellentmondásnak a kockázata jelentősen veszélyeztetheti mind a Jogi Szolgálat véleménynyilvánítási szabadságát, és azt, hogy a bírósági eljárás más résztvevőinek jogi képviselőivel azonos helyzetben, eredményesen védhesse meg az uniós bíróság előtt a Bizottság végleges álláspontját, mind pedig a Bizottság belső döntéshozatali rendjét. A Bizottság ugyanis a ráruházott különleges feladatkörben testületként dönt, és rendelkeznie kell azzal a szabadsággal, hogy eltérjen a Jogi Szolgálat által kezdetben elfogadott jogi állásponttól.
- 161 Továbbá ellentétben azokkal az esetekkel, ahol az intézmények jogalkotói minőségben járnak el, és amelyekben az 1049/2001 rendelet (6) preambulumbekkezdése értelmében szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani (a fenti 68. pontban hivatkozott Turco ügyben hozott ítélet 46. pontja), a jogvita tárgyát képező jogi véleményt a Bizottság tisztán igazgatási jellegű feladatai körében dolgozták ki. Márpedig az ahhoz fűződő közérdek, hogy egy dokumentum hozzáférhetővé váljon az átláthatóság elvének

megfelelően, amely a polgároknak a döntéshozatalba történő erőteljesebb bevonásának biztosítására irányul és azt célozza, hogy az adminisztráció a polgárok felé törvényesebben, hatékonyabban és felelősebben, demokratikus rendszerben működjön, nem ugyanolyan súllyal esik latba az összefonódások ellenőrzésére vagy általában a versenyjogra irányadó szabályok alkalmazására irányuló igazgatási eljárásban létrejött dokumentumok, illetve az olyan eljárásra vonatkozó dokumentumok vonatkozásában, amelyben a közösségi intézmény jogalkotói minőségben jár el.

- 162 El kell tehát utasítani a felperes azon kifogását, mely szerint a Jogi Szolgálat által kiadott, a fenti 1. pont g) alpontjában említett véleménynek a hozzáférhetővé tétele nem sértené a jogi vélemények védelmét.
- 163 A fentiekből következően az első és a második jogalap megalapozott, kivéve a Jogi Szolgálat által kiadott, a fenti 1. pont g) alpontjában említett vélemény hozzáférhetővé tételének a megtagadását érintő részt.

A harmadik, a kérelmezett dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférésre vonatkozó jog figyeltmen kívül hagyására alapított jogalapról

A felek érvei

- 164 A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság megtagadta vele szemben, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján a kérelmezett dokumentumokhoz részlegesen hozzáférhessen. Álláspontja szerint a Bizottság nem értékelt a kérelmezett dokumentumok nem bizalmas változatának az elkészítéséhez kapcsolódó adminisztratív

terhet, hiszen nem végezte el az iratok konkrét és egyenkénti vizsgálatát. Az ítélkezési gyakorlat a nyilvánosság hozzáférési jogát a gondos ügyintézés elvéhez köti, és e jog tekintetében csak rendkívül korlátozott esetekben lehetségesek kivételek, amelyeket megszorítóan kell értelmezni.

165 Ezenfelül nem a Bizottságnak kell értékelnie a felperes ahhoz fűződő érdekét, hogy hozzáférhessen azokhoz a hiányos dokumentum-részekhez, amelyek a részleges hozzáférés esetén adott esetben hozzáférhetővé tehetők.

166 A Bizottság azt állítja, hogy a fenti 1. pont d) alpontjában említett dokumentumokon kívül a kérelmezett dokumentumokat konkrétan és egyenként vizsgálta. A vizsgálat során a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy csak egyes hiányos részek tehetők hozzáférhetővé, és e részek azonosítása aránytalan adminisztratív terhet jelent az ahhoz fűződő közérdekhez képest, hogy e hiányos részeket a gondos ügyintézés elvének megfelelően hozzáférhetővé tegyék.

A Törvényszék álláspontja

167 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy „ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők].”

168 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatát feltételezi. Csak az ilyen vizsgálat teheti lehetővé ugyanis az intézmény számára annak értékelését, hogy lehetséges-e a kérelmező számára részleges

hozzáférést biztosítani. Főszabály szerint elégtelennek bizonyul az olyan értékelés, amely a dokumentumok kategóriái, és nem pedig a dokumentumokban foglalt konkrét információelemek szerint történik, mivel az intézmény által lefolytatandó vizsgálatnak lehetővé kell tennie számára annak konkrét értékelését, hogy a hivatkozott kivétel valóban alkalmazható-e az e dokumentumokban foglalt adatok összességére (lásd ebben az értelemben a fenti 41. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 117. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 169 A jelen ügyben a megtámadott határozott indokolásából nem tűnik ki, hogy a kérelmezett dokumentumokat ily módon vizsgálták meg. A Bizottság ugyanis úgy vélte, hogy az ilyen vizsgálat aránytalan adminisztratív terhet jelentene az ahhoz fűződő közérdekhez képest, hogy a vizsgálat eredményeképpen meghatározott hiányos részeket hozzáférhetővé tegyék.
- 170 Az ítélkezési gyakorlat szerint e vizsgálati kötelezettségtől kivételesen és egyedül akkor lehet eltérni, ha a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata rendkívül súlyos, az ésszerű elvárhatóság kereteit meghaladó adminisztratív tehernek bizonyul (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 112. pontja).
- 171 Továbbá, mivel az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés joga képezi a főszabályt, a kérelem folytán elvégzendő feladat ésszerűtlenségén alapuló kivételre hivatkozó intézmény köteles az ésszerűtlenség mértékét bizonyítani (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 113. pontja és a Törvényszék T-42/05. sz., Williams kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 86. pontja).
- 172 Végül, ha az intézmény bizonyította a kérelemmel érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatához szükséges adminisztratív teher ésszerűtlen voltát, akkor köteles egyeztetést megkíséríteni a kérelmezővel, egyrészt azért, hogy a kérdéses

dokumentumok megszerzésére vonatkozó érdekeltségéről tudomást szerezzen, vagy azt a kérelmezővel pontosítsa, másrészt azért, hogy konkrétan figyelembe vegye a rendelkezésére álló, a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatánál kevésbé kényszerítő lehetőségeket. Mivel azonban a dokumentumokhoz való hozzáférés joga képezi a főszabályt, az intézmény még ebben az összefüggésben is azt a lehetőséget köteles előnyben részesíteni, amelyik nem minősül az ésszerű elvárhatóság kereteit meghaladó adminisztratív tehernek, és egyben a kérelmező hozzáférési joga szempontjából a legkedvezőbb (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 114. pontja).

- 173 Ebből adódóan az intézmény a konkrét és egyenkénti vizsgálat elől csak azután térhet ki, hogy minden más figyelembe vehető lehetőséget ténylegesen tanulmányozott, és határozatában aprólékosan kifejtette, miért jelentenek e más lehetőségek is ésszerűtlen munkaterhet (a fenti 41. pontban hivatkozott VKI-ügyben hozott ítélet 115. pontja).
- 174 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat, amely a felperessel szemben általánosságban megtagadja a részleges hozzáférést, csak abban az esetben lehet jogszerű, ha a Bizottság előzetesen konkrétan előadta azokat az indokokat, amelyek miatt az érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának alternatívái szintén ésszerűtlen adminisztratív terhet jelentenének.
- 175 A megtámadott határozat indokolásából azonban nem tűnik ki, hogy a Bizottság – az ésszerűtlen munkaterhet nem okozó, ám a felperes számára a hozzáférés iránti kérelem legalább egy része által érintett dokumentumokhoz való részleges hozzáférés lehetővé tételének esélyét növelő intézkedések megtétele végett – konkrétan és kimerítően foglalkozott volna a különböző felmerülő lehetőségekkel. A megtámadott határozatból különösen nem tűnik ki, hogy a Bizottság konkrétan megfontolta volna annak a lehetőségét, hogy a kérelmezett dokumentumok közül egyeseket benyújtó

vállalkozásokat megkérdezze, hogy a felperes számára hozzáférhetővé teheti-e ezen dokumentumok nem bizalmas változatát.

- 176 A fentiekből következően a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben valamennyi kérelmezett dokumentum tekintetében megtagadja a részleges hozzáférhetővé tételt, anélkül hogy a megtámadott határozat indokolásából kitűnne, hogy a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata megtörtént, és anélkül, hogy a Bizottság konkrétan előadta volna azokat az indokokat, amelyek miatt az érintett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatától eltérő egyéb megoldások ésszerűtlen adminisztratív terhet jelentenének.

A negyedik, az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 177 A felperes hangsúlyozza, hogy a hozzáférés iránti kérelem nem csak magánjellegű érdekek védelmére szolgál. A kérelem céljai közé tartozik a francia kiadói piacon fennálló torzulásmentes verseny megőrzése, és az összefonódás-ellenőrzési szabályok a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontjára való rosszhiszemű hivatkozás útján történő megkerülésének a megakadályozása. A kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét tehát az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint nyomós közérdek igazolja.

- 178 A Bizottság álláspontja szerint a felperes nem támasztotta alá a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását. A kérelmezett dokumentumoknak a felperes által az összeegyeztethetőségről szóló határozat ellen benyújtott keresetének megalapozása végett történő felhasználása nem minősülhet nyomós közérdeknek. Az ilyen kereset ugyanis az eljáráshoz fűződő személyes érdek fennállásához kötött, és elfogadhatatlan lenne, ha a felperes közérdekből járna el.
- 179 Ezenfelül még ha a felperes keresetének közérdekű lenne is a célja, nem az a releváns, hogy a kérelmező mire kívánja felhasználni a dokumentumokat, hanem a hozzáférhetővé tételt kell nyomós közérdekkel igazolni. A dokumentumok különleges jellemzőinek kell igazolniuk a nyomós közérdek miatti hozzáférhetővé tételt, függetlenül a felperes által követett céltól. A jelen esetben ez nem teljesül.
- 180 Végezetül a Bizottság arra hivatkozik, hogy a T-279/04. sz. ügyben a megtámadott határozat jogszerűségét vizsgáló bíróságnak kell értékelnie azt, hogy az említett ügyben mennyiben szükségesek a felperes védelméhez a kérelmezett dokumentumok.
- 181 A felperes hangsúlyozza, hogy lehet egyidejűleg a megtámadott határozat által közvetlenül és személyében érintett jogi személy, valamint az Unióban honos jogi személy, amely jogosult a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférésre. Érvelése szerint a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tétele és a dokumentumok felhasználása ugyanarra a célra irányul, nevezetesen a torzulásmentes verseny megőrzésének és a versenyjog átlátható alkalmazásának a céljára.
- 182 A felperes nézete szerint az olyan eljárásban részt vevő fél, amelyben a dokumentumok benyújtását a Törvényszék elrendelheti, jogosult arra, hogy egy párhuzamos eljárás keretében vitassa az ezen dokumentumokhoz az 1049/2001 rendelet alapján való hozzáférést megtagadó határozatot.

- 183 A Bizottság azzal érvel, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt nyomós közérdeknek főszabály szerint az említett rendelet alapjául szolgáló elvektől eltérő külön érdekek kell lennie, mely elvek között szerepel a felperes által hivatkozott átláthatósági követelmény.
- 184 A beavatkozó hangsúlyozza, hogy a felperes által kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tételét semmilyen nyomós közérdek nem igazolja, és a felperesnek az említett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelme tisztán magánjellegű érdekeken alapul. A beavatkozó továbbá az előzetes észrevételeiben azzal érvel, hogy a felperesnek a hozzáférés iránti kérelme visszaélést valósít meg, és ellentétes az 1049/2001 rendelet célkitűzésével, mivel azt a felperes saját különleges érdeke indokolja, nevezetesen a jogainak a védelme a T-279/04. sz. és T-452/04. sz. ügyekben. A beavatkozó álláspontja szerint az ítélkezési gyakorlatban megállapításra került, hogy az 1049/2001 rendeletnek nem az adott személy részéről fennálló, az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréshez fűződő sajátos érdekek védelme a célja. Az ítélkezési gyakorlat azt is elismerte, hogy e rendelet célja a hozzáférés biztosítása mindenki számára minden nyilvános dokumentumhoz, nem csak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz, valamint azt, hogy a rendeletnek nem kell lehetővé tennie a például az intézmények elleni keresetek benyújtására vonatkozó magánérdekek teljesülését.

A Törvényszék álláspontja

- 185 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy az említett bekezdésekben foglalt kivételek alkalmazása alól kivétel, „ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik”.

- 186 A Bizottság a megtámadott határozatban annak megállapítását, hogy a hozzáférést nyomós közérdek igazolja, azzal az indokkal tagadta meg, hogy a hozzáférés iránti kérelem a Törvényszék előtt folyamatban levő egyik ügyben a felperes részéről fennálló érdekek védelméen alapul. Ez az érdek egyértelműen magánjellegű, és nem közérdek. Márpedig a rendelet értelmében csak a közérdek részesíthető elsőbbségben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése által érintett érdekekhez képest.
- 187 A Törvényszék által tett azon megállapításokra tekintettel, amelyek szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vizsgálat céljának, a kereskedelmi érdekeknek és a döntéshozatali eljárásnak a védelmére vonatkozó kivételekre hivatkozott, szükségtelen megvizsgálni az azon dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek esetleges fennállását, amelyeknek a hozzáférhetővé tételét e kivételek alapján megtagadták.
- 188 Először is el kell utasítani a beavatkozó azon érvelését, amely szerint a felperes hozzáférés iránti kérelme visszaélést valósít meg, mivel az szigorúan magánjellegű érdekeken alapul. Az 1049/2001 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata ugyanis úgy rendelkezik, hogy a kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet. Mivel a rendelet célja az, hogy a nyilvánosság számára általánosságban megnyissa az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférést, a hozzáférés iránti kérelmet elbíráló intézménynek nem kell figyelembe vennie, hogy az adott személynek milyen sajátos érdeke fűződik a dokumentumok egyikéhez való hozzáféréshez (lásd ebben az értelemben a fenti 46. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítélet 43–47. pontját). A szigorúan magánjellegű érdekekre alapított hozzáférés iránti kérelem tehát nem minősül visszaélésszerűnek.

- 189 Meg kell vizsgálni ezzel szemben azt, hogy esetlegesen fennáll-e olyan nyomós közérdek, amely igazolhatja a Jogi Szolgálat a fenti 1. pont g) alpontjában említett véleményének a hozzáférhetővé tételét.
- 190 Az ítélkezési gyakorlat szerint leginkább az 1049/2001 rendelet alapjául szolgáló érdekek minősülnek a valamely kivétel hatálya alá tartozó dokumentum hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek (a fenti 68. pontban hivatkozott Turco-ügyben hozott ítélet 67., 75. és 76. pontja). A Bizottság állításaival ellentétben a hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek tehát nem kell az említett rendelet alapjául szolgáló elvektől eltérő, külön érdeknek lennie.
- 191 A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó, az EK 255. cikkben és a 1049/2001 rendelet (1) és (2) preambulumbekzdésében megállapított általános alapelvre figyelemmel a hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdeknek objektív és általános jellegűnek kell lennie, és nem keverhető össze valamely – például az intézményekkel szemben indított keresettel kapcsolatos – egyedi vagy magánérdekekkel, mivel az ilyen egyedi vagy magánérdekek nem lehetnek releváns tényezők az érdekeknek a rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján történő mérlegelése során.
- 192 Az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében ugyanis „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy” jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni. Ebből fakadóan e rendelet célja a hozzáférés biztosítása mindenki számára minden nyilvános dokumentumhoz, nemcsak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz (a fenti 41. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítélet 50. pontja). Ezért az a magánérdek, amelyre a kérelmező annak érdekében hivatkozhat, hogy hozzáférést kapjon az őt személyesen érintő dokumentumokhoz, sem a nyomós közérdek fennállásának megítélésénél, sem pedig az érdekeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján történő mérlegelése során nem játszhat általánosságban döntő szerepet.

- 193 Így még akkor is, ha a kérelmezett dokumentumok egy bírósági eljárásban a felperes védekezéséhez szükségesnek mutatkoznának, mely kérdés abban az ügyben vizsgálendő, e körülmény a közérdekek mérlegelése szempontjából irreleváns (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 41. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítéletének 55. pontját, és a Törvényszék T-287/03. sz., SIMSA kontra Bizottság ügyben 2005. június 8-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 34. pontját).
- 194 Az a körülmény tehát, hogy a kérelmezett dokumentumok a felperes számára lehetővé tehetnék, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozat és a jóváhagyásról szóló határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetét érintően hatásosabban érveljen, nem minősülhet az érintett jogi vélemény hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek.
- 195 A felperes azon érvét illetően, amely szerint e hozzáférhetővé tétel a hatását tekintve a francia kiadói piacon fennálló torzulásmentes verseny megőrzését, és az összefonódás-ellenőrzési szabályok a 4064/89 rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontjára való rosszhiszemű hivatkozás útján történő megkerülésének a megakadályozását szolgálná, az iratanyagból és a Bizottság Jogi Szolgálatának a véleményéből, melyet a Törvényszékhez benyújtottak (lásd a fenti 23. pontot), nem tűnik ki, hogy e vélemény hozzáférhetővé tételét ilyen nyomós közérdek igazolná.
- 196 A jelen jogalapot tehát el kell utasítani abban a részében, amelyben a fenti 1. pont g) alpontjában említett jogi vélemény hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállásának az alátámasztására irányul.
- 197 A fentiekből következően a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben megtagadja a kérelmezett dokumentumok részleges vagy teljes körű hozzáférhetővé tételét, a fenti 1. pont g) alpontjában említett jogi vélemény kivételével, valamint abban a részében, amelyben megtagadja az említett jogi vélemény részleges hozzáférhetővé tételét.

A költségekről

- 198 Az eljárási szabályzat 87. cikke 3. §-ának első albekezdése értelmében részleges pernyertesség, illetve kivételes okból a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 199 A jelen ügy körülményei között, tekintettel arra, hogy a Bizottság kérelmei többségében pervesztes lett, az ügy igazságos értékelésének felel meg, ha a Bizottság viseli a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségek kilenc-tized részét.
- 200 A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK

a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Közösségek Bizottsága által 2005. április 7-én hozott D (2005) 3286. sz. határozat jogszerűségéről már nem szükséges határozni azon része tekintetében, amelyben a Bizottság megtagadta a jelen ítélet 1. pontjának a)–c) alpontjában, valamint a jelen ítélet 2. pontjának h) és j) alpontjában említett dokumentumokhoz való részleges vagy teljes körű hozzáférést.**
- 2) **A Törvényszék a D (2005) 3286. sz. határozatot megsemmisíti abban a részében, amelyben a Bizottság megtagadja a jelen ítélet 1. pontjának d), e), g) és h) alpontjában, valamint a jelen ítélet 2. pontjának b)–d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférést, kivéve a Bizottság Jogi Szolgálatának a jelen ítélet 1. pontjának g) alpontjában említett véleményét érintő részt.**

- 3) **A Törvényszék a D (2005) 3286. sz. határozatot megsemmisíti abban a részében, amelyben a Bizottság megtagadja a jelen ítélet 1. pontjának d), e), g) és h) alpontjában, valamint a jelen ítélet 2. pontjának b)–d), f), g) és i) alpontjában említett dokumentumokhoz való részleges hozzáférést.**

- 4) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**

- 5) **A Bizottság maga viseli a saját költségeit, valamint az Éditions Odile Jacob SAS részéről felmerült költségek kilenc-tized részét.**

- 6) **A Lagardère SCA maga viseli a saját költségeit.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. június 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások